

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. الم : چەند پیتیک لە سەرەتای هەندئ لە سوورەتەکانی قورئاندا هاتوون ژمارەیان

(14) پیتە ، نیوەی کۆی پیتەکانی زمانی عەرەبین ، بۆ سەلماندنی (اعجاز) و مەزنی و گرنگی قورئان کە لە توانای هیچ کەسدا نیە بەو پیتانە کتیبیکی ئاوا بێ وینە دابنیت ، بەرادەیهک هەتا ئەگەر هەموو گرۆی ئادەمیزاد و پەری کۆببنەو بەو ئەو مەبەستە بیگومان ناتوانن ، هەر وەها چەندەها نەینێ تریشی تێدایە ، زاناکان لە هەندیکێ دواون ، هەندیکیشیان وتوویانە : هەر خوا خۆی زانیە بە نەینێ ئەو پیتانە .

2. ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ : ئەو قورئانە کتیبیکە هیچ گومانیکێ

تێدا نیە ، (کە لە لایەن خوای پەروەردگارەووە پەوانە کراوە بە جبرەئیلدا بۆ پیغەمبەر) کە مایە رینمووی و سەرچاوەی هیدایەتە بۆ خواناسان و پارێزکاران (کە ئەوانەن فەرزەکان جیبەجێ دەکەن و لە حەرام خۆیان دەپاریزن ، لە رووی بیروباوەرو کردارو گوڤترەووە) .

3. الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ : ئەوانەى باوەر بە

نەببیراوەکان دەهینن (وەک خواو فریشتە و ئەوانەى خوا باسى کردوون و ئیمە نایانبینین) ، هەر وەها نوێژەکانیان بەچاکى ئەنجام دەدەن و لەو رزق و پۆزییە (حەلالەى) پیمان بەخشیوون ، دەبەخشن .

4. وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ : (لە هەمان

کاتدا) ئەوانە باوەر دەهینن بەو (پەيامەى) کە بۆ تۆ (ئەى محمد) دابەزینراوە و بەو پەيامانەش کە بۆ (پیغەمبەران) ی پیش تۆ دابەزینراوە ، دلنیش دەبن کە روژی دواى پیش دیت و قیامەت هەر بەرپا دەبیت .

5. أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ : ئا ئەوانە لەسەر شا

رێگەى هیدایەتى پەروەردگاریان و هەر ئەوانیشن سەرفراز و سەرکەوتوو)

ئەمانە بنەما سەرەکیەکانی ئیمان و ئیسلامن) .

6. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ: بەراستی ئەوانەى
که بى باوەر بوون ئاگاداریان بکهیت یان ئاگاداریان نهکهیت یهکسانه بۆیان ، باوەر
و ئیمان ناهینن

7. خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ :
(چونکه) خوا مۆرى ناوه بهسهردل و گوئیاندا و پهردەى بهسهرداواياندا هیناوه ،
نه بیردهکهنهوه ، نهئامادن حهق ببیستن و راستیهکان نابینن) ، هەر بۆیه
سزایهکی سهخت چاوهپړیانه (ئەمانهش دهستهیهکن له بى باوەرپان که هەر خوا
خۆی دهیانناسیّت) .

8. وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ: لهناو خه لکیدا
کهسانیک هەن که دەلین : ئیمان و باوەرپان به خواو به پوژى قیامهت
هیناوه (له راستیدا ئەوانه درۆ دهکن) ئەوانه ههمیشه باوەرپان نین .

9. يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ : ئەوانه)
بهخهیاى خۆیان وادهزانن (خوا و ئەو کهسانه دهخه لهتینن که باوەرپاری
راستهقینهن!! کهچی جگه له خۆیان کهسیان پى ناخه لهتیت ، بهلام ههست ناکه و
فام ناکه نهوه و بیرناکه نهوه

10. فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ :
ئەوانه له دل و دەررونیاندا نهخۆشى بى باوەرپى و ههسوودى و کینه ههیه ،
خوايش (بهسهرخستنى حهق و ئیمانداران) ئەوهندهى تر دهرديان گران و کاریگهر
دهکات و سزایهکی سهختیش (له دنیا و قیامهتدا) چاوهپړیانه بههوى درۆکردن و
دژایهتیان بۆ ئیسلام) .

11. وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ : ئەوانه
کاتیك پێیان دهوتریت تۆوی گوناھو تاوان و خراپهکاری مهچینن له زهویدا ، دەلین
؛ بەراستی ئیمه تهنه چاکسازی دهکەین !!

12. أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ : ئاگادار بن ، که بەراستی هەر

ئەونە تۆۋى خراپە دەچىنن ، بەلام (بەھۆى لووت بەرزى و دەردەدارىيانەوہ)
ھەستى پى ناکەن و (خۆيانى لى گىل دەكەن) .

13. وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ : كاتىك پىيان دەوترىت ئىمان و باوەر بەینن وەكو
ئەو ھەموو خەلكە (بى فیل و راستگوئیانە) كە باوەرپان ھىناوہ ، دەلین : چۆن ئىمە
وەكو ئەو خەلكە كەم عەقل و گىلانە باوەر دەھىنن ، (خەلكىنە) چاك بزائن و
ئاگادارىن كە ھەر ئەوانە خۆيان كەم عەقل و گىل و نەفامن ، بەلام بەخۆيان نازائن .

14. وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا
نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ : كاتىكىش (دووروەكان) دەگەن بەوانەى باوەرپان ھىناوہ دەلین
: ئىمە ئىماندارىن و باوەرپان ھىناوہ !!! ، كەچى كاتىك بە تەنھا دەمىننەوہ لە لای
شەيتانە گەورە و فیلبازەكانىان دەلین : بەراستى ئىمە لەگەل ئىوہىن ، بىگومان
ئىمە تەنھا گالتهيان پىدەكەين و پىيان رادەبوئىن !!

15. اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ : (بەلام خەيالان خاوە
چونكە) خوا سزای گالتهجارپىيەكەيان لىدەسىننیت و (دەيانكاتە پەندو گالتهجار) ،
ئەوہ جارئ بەرەلای كردوون تا كوئىرانە مل بنىن و درىژە بەگومرايى خۆيان بدەن .

16. أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ : ئەوانە گومرايىان كرى بەرىنموويى و ھىدايەت ، بازگانىيەكەيان قازانجى
نەكرد ، سەرمايەكەشيان كە ھىدايەتە لە دەستيانداو ماىەپوچ بوون و وەرگرى
پىبازى ھىدايەت نەبوون...

17. مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ
وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ : نموونە و وىنەى ئەوانە وەك كەسىك واىە:
ئاگرىك دابگرسىننیت (بۆ سوودى خۆى و ھاوړىكانى) كەچى كاتىك ھەلگىرساو
دەورو بەرى خۆى رووناك كردهوہ ، خوا رووناكىيەكەيان لى بكوژىننیتەوہ و لە
چەندەھا تارىكىدا جىيان بەھىلنیت و ھىچ تروسكايىيەك نابىنن و رى دەرناكەن .

18. صُمُّ بَكْمٌ عُمِيٌّ فَهُمْ لَا يُرْجِعُونَ : ئەوانە كەرو لال و كوئىر (لە ئاستى حەق

و راستیداو) ، ناشگه پینه وه (بۆ سه ر هیدایهت) .

19. أَوْ كَصِيبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ

مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ : یاخود وینه یان وهک که سانیک

وایه به دهست بارانیکی لیژمه وه گیریان خواردبیت ، که په له هه وره تریشقه و بروسکه ی هه بیت ، له تاو دهنگی بروسکه که په نجیه یان ده ناخنن به گو یچکه یاندا له ترسی مردن ، خواش گه ماروی کافرانی داوه (بارانه که قورئانه و بروسکه کان ، ترساندنی دوو پرووه کانه که حه ز به بیستنی ناکه ن) .

20. يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ

قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ :

خه ریکه تیشکی بروسکه که بینایی چاویان به ریت ، هه ر کاتیک به ر پیمان پوئش ده کاته وه ، ده پوئ ، هه ر که تیشکه که نه ماو تاریک بوو لییان ، (ده سه له مینه وه و) هه لو یسته ده که ن ، خو ئه گه ر خوا بیویستایه بیستن و بینینیانی له ناو ده برد ، به راستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه

21. يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ :

ئهی خه لکینه په روه ردگاری خو تان به رستن ، ئه و زاته ی که ئیوه و پیشینیانی ئیوه شی به دی هیناوه ، بۆ ئه وه ی رپیازی خواناسی و ته قوا و پاریزکاری بگرنه بهر .

22. الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ

مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ : هه ر ئه وزاته زهوی

کردووه به فه رش و جیگای نیشته جی بوون و ژیان بو تان ، ئاسمانی وه کو سه قفیک به سه رتانه وه راگیر کردووه ، له ئاسمانه وه ئاوی بۆ باراندوون ، جا به هویه وه جو ره ها به ره می (درهخت و گژوگیای) به ده ره هیناوه تا ببیته رزق و روژی بو تان ، که واته شه ریک و هاوتا بۆ خوا بریار مه دن ، که خو شتان ده زانن په رستراو ده بیت به دیهینه ر بیت .

23. وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا

شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ : جا ئه گه ر ئیوه له دوو دلیدان و گومانتان

لهم (قورئانه پيرۆزه) ههيه كه دامانبه زاندوو بهندهى خويمان محمد () ئهگه
 بوئان دهكرت ئيوهش ههول بدن سووره تيكي وهك ئهوه بهينن ، هاوپهيمان و
 هاوكارهكاره كانيشتان جگه له خوا (بو ئهوه مه بهسته) بانگ بكن ئهگه ئيوه
 راست دهكن .

24. فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ

لِلْكَافِرِينَ : خو ئهگه نه تانتوانى و ههركيز نايشتوانن (كهواته باوه پر بهينن
 و) خوئان بپاريژن لهو ئاگرهى : سووته مه نيه كهى خهلكى و بهرده ، كه بو
 بى باوه و خوانه ناسان ئاماده كراوه .

25. وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالَوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُمْ بِهِ
 مُتَشَابِهَةٌ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ : (ئهى پيغه مبهه) مژده
 بده بهوانهى كه باوه پريان هيناوه و كارو كردهوه چاكه كانيان ئه نه جامداوه
 بهوهى باخه كانى به ههشت كه چهندهها روبار به ژير درخت و به ناو
 باخه كانيدا ده پروات ، به راستى بويان ئامادهيه ، ههه كاتيک له ميوه و
 به رهه ميكي ئه و باخانه يان بو دهينن ، ده ليين : ئيستا له وه تان هينا ، تاويك
 له مه و پيش خواردمان ، ههه دهينن و له يه كتريش دهچن ، (له پهنگ و
 پواله تدا ، به لام له تام و بوئندا زور جياوازن) ، ههروهها له ويذا هاوسه رانى
 پاك و بى گهرديان بو ئاماده كراوه (ئهوه به خته وه رانه) ژيانى هه ميشه يى و
 نه براوه له وه به هه شته دا ده به نه سهه .

26. إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا

فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا
 يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ : به راستى خوا باكى نيه و
 نهنگ نيه به لايه وه ههه نمونه يهك بهينيته وه به ميشوو له يهك ، له ويش بچوو كتر
 بيت يان گه وره تر ، جا ئهوانهى ئيمان و باوه پريان هيناوه ، ئه وه چاك ده زانن ئهه
 نمونه يه راسته و له لايه ن پهروه دگاريانه وه يه ، ئهوانهش كافرو بى باوه رن ده ليين :
 خوا مه بهسته چى بوو لهم نمونه يه دا؟ (خواى گه ورهش ده فه رمويت) زوريكى پى
 گومرا دهكات و زوريكى تريشى پى هيدا يهت و رينموويى دهكات ، به لام دياره جگه له
 لارو ويرو ياخى و تاوانباران كهسى تر گومرا ناكات ...

27. الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ : ئەوانەى پەيامى خوا (كه له رووى

فیترهت و سروشت و پەيامه‌كانى خواوه) هەيانە ، (كه دەبیت خواناس بن)
هەل‌دەوشیننەوه و پەیره‌وى ناكەن له دواى بەهیزو پتەو بوونى ، ئەو پەيوەندیانەش
دەپسینن كه خوا فەرمانى گەياندنى داوه ، له زه‌ویشدا تاوان و خراپە دەچینن ، تا
ئەوانە خۆيان زەرەرمەند و خەسارەتمەندن .

28. كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ

تُرْجَعُونَ : (خەلكینە) ، چۆن بى بڕوا دەبن بە خوا لەكاتىكدا ئیوه بى گيان بوون)
له‌تویى خاكدا) خوا (دروستى كردوون) و گيانى بەبەردا كردن ، پاشان دەتانمریئیت و
دواى زیندووتان دەكاتەوه ، ئەوسا هەر بۆ لای ئەویش دەبرینەوه .

29. هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ

سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ : هەر ئەه‌وزاته هەموو شتیكى له زه‌ويدا بۆ
ئىوه دروست كردووه ، پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات ، بۆیه بەهوت
چین بەدى هیناو ریكى خستن ، هەر خۆیشی بەهەموو شتیك زاناو ئاگاداره .

30. وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ

يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ : (ئەى پێغه‌مبەر باسى ئەوه بکه له دیرین زەماندا) پەرودرگارت بە
فریشته‌كانى وت : بەراستى من دەمه‌ویت له زه‌ويدا جینشینیك دابنیم (بۆ ئاوه‌دانى و
دیندارى) ، فریشته‌كان وتیان : ئایا كه‌سیكى تیادا ده‌كه‌يته جینشیین كه خراپه و
تاوانى تیادا بچینیت و خوینریژی تیادا ئەنجام بدات؟! له كاتیكدا ئیمه ته‌سبیحات و
سوپاس و ستایشت ده‌كه‌ین و قه‌درو ریژی تو چاك ده‌زانین و به‌دوورت ده‌گرین له‌و
شتانەى شایسته‌ى تو نین ، (له وه‌لامیاندا) خوا فەرمووی : بێگومان ئەوه‌ى ئیوه
نایزانن من ده‌یزانم .

31. وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ

هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ : (ئینجا ئاده‌مى دروست كرد ، ویستی توانایى و
لیه‌اتوویى بۆ فریشته‌كان روون بکاته‌وه) ناوى هەرچى پێویستی ده‌ورو به‌ر
هەیه‌ه‌ی فیری کرد ، له‌وه‌ودوا به‌ فریشته‌كانى رانواند و پێی فەرموون : ئاده‌ى

ئىۋە ناۋى ئەو شتانەم پى بلىن ئەگەر راست دەكەن و (تۈنای ئاۋەدان
کردنەۋەمى زەۋىتان ھەيە؟) .

32. قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ : فریشتەکان

وتیان : پاکی و بیگەردی و ستایش ھەر شایستەى تۆیە ، ئیمە ھیچ زانستیکمان
نیە ، تەنھا ئەۋە دەزانین کە تۆ فیرت کردوین ، بەراستی تۆ پەرۋەردگاریکی
زانو دانایت .

33. قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ

غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ : ئەۋسا خوا

فەرۋەمۆى ئەى ئادەم ، ئادەى تۆ ئاگاداریان بکە بە ناۋەکانیان ، جا کاتیک
ئادەم ھەۋالی ناۋەکانی پیدان.. خوا فەرۋەمۆى : ئەى پیم نەۋتن بەراستی من
خۆم ئاگادارم بەنھینی ئاسمانەکان و زەۋى ، دەشزانم ئىۋە چى دەردەخەن و
چى دەشارنەۋە !؟

34. وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ

الْكَافِرِينَ : کاتیکیش بە فریشتەکانمان وت : سوژدە بەرن بۆ ئادەم (سوژدەى ریزو
بەفەرمانى خوا ، ۋەکو رووگەيەک) سوژدەیان برد جگە ئیبلیس نەبیت کە سەرپیچی
کردو خۆى بە گەۋرەزانى و خۆى خستە ریزی کافرەکانەۋە

35. وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا

تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ نینجا وتمان : ئەى ئادەم خۆت و ھاوسەرت
لەم بەھەشتەدا ژیان بەرنەسەرۋ نیشتهجى بن لەھەر کوئى حەزەدەكەن بخۆن و
بخۆنەۋە بەتیرۋ تەسەلى ، بەلام نزیكى ئەم درەختە مەكەون (درەختیكى دیارى كراو
بۆ تاقى کردنەۋە لییان قەدەغە كرا) ئەگینا دەچنە ریزی ستەمكارانەۋە . :

36. فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ : شەیتان (فرسەتى لیھینان) و

لە خستەى بردن (وای لیکردن لە بەرو بومى درەختە قەدەغە كراۋەكە بخۆن)
و لەو شوینە (خۆش و پەرلە نازو نیعمەتە) بەدەرکرنى دان ، ئەۋسا پیمان وتن
: (مادەم سەرپیچیتان کرد ئیتر لیڕە جیتان نابیتەۋە) ، دەبیت دابەزە

خوارەۋە بۆ سەر زەۋى ، جا (لەۋى) ھەندیکتان دوژمنى ھەندیکتان (شەیتان
دوژمنى ئىۋەيە و بەردەوام ھەول دەدات دوژمنایەتى لە نیوانتاندا بەرپا بکات)

، تاماوهیهکی دیاری کراو نیشتهجی دهن له زهویداو له نازو نیعمهتهکان
سوود وهردهگرن و بههرهوه دهن .

37. فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ : پاشان ئادم

له لایهن پهروهردگارییهوه چه ند وشه و نزایهکی وهرگرت (به دل و به کول
پاراپیهوه خوای میهره بانیش) نزاکه ی وهرگرت و لپی خوش بوو ، چونکه
بهراستی تهنها نهو ، زاتیکی ئیجگار میهره بان و توبه وهرگره . (نزاکهش له
نایهتی 23 ی سورهتی ئه عراف دا هاتووه) .

38. قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ : ئنجا وتمان : هه مووتان ده بی دابه زن (بو سهر زهوی

(جا نه گهر هه رکاتیکی له لایهن منه وه ریئوما ییتان بو هات ، هه رکهس شوین
ریئوومایی من بکه ویت ، نه وه نه ترس و بییمان له سهر ده بییت ، نه غه مگین و
دلته نگ دهن .

39. وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ :

نه وانهش بی باوهر بوون و باوهریان به نایه تهکانی ئیمه نه بوو ، نه وانه
نیشته جی دوزخ و بو هه تا هه تایی تییدا ده میننه وه .

40. يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ

بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ : نه ی نه وه ی ئیسرائیل (نه وه ی چه زره تی به عقوب)

یادی نازو نیعمه تی من بکه نه وه که به سه رتاندا رژاندومه و به وه فاو به نه مه که
بن و په یمانه که م جیبه جی بکه ن (که ئیمان و کرده وه ی چاک و باوهر کرده نه به
هه موو پیغه مبه ران به بی جیاوازی) نه وسا منیش په یمانی خو م به جی ده هیتم
که جینشین کردنتانه له دنیا داو ، به هه شتی به رینه له قیامه تدا (باترس و
بیمتان تهنها له من هه بییت (تا ئاسووده ی ره هاتان پی به خشم) ...

41. وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا

بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ : هه روه ها ئیمان به یمن به و قورنانه ی که

ناردومه ته خواره وه که پالپشتی په یامه که ی لای ئیوه یه (تهورات و ئینجیلی
ده ستکاری نه کراو) مه بنه یه که م بی پروا پی (له جیاتی یه که م باوهر دار) و
نایه ته کانم به نرخیکی که م مه گوړنه وه (له پیئاوی به ده سته یانی هه ندی
مه رامی که م نرخ دیادا) ، تهنها له من بترسن و خو تان له خه شمی من
پیارین .

42. وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ : نه‌که‌ن راستی و به‌تال ، حه‌ق و ناحه‌ق به‌یه‌که‌وه بئالینن و حه‌ق مه‌شارنه‌وه ، درؤ دامه‌پوئشن به‌راست ، له‌کاتی‌کدا خوئشان حه‌ق و راستی ده‌زانن کامه‌یه .

43. وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ : نوئژه‌کانتان به‌چاکی ئه‌نجام بدن به‌دروشمه‌کانیه‌وه و زه‌کاتیش بدن ، له‌گه‌ل کړنووش به‌راندا کړنووش بیهن (بؤ په‌روه‌دگارتن) .

44. أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ : (که‌ی ئه‌وه راسته) فه‌رمانی چا‌که به‌خه‌لکی بدن و خوئان فه‌راموئش بکه‌ن !؟ له‌کاتی‌کدا خوئوئه‌ کتیبی خوا - ته‌ورات - ده‌خوئینه‌وه ، (ده‌زانن سزای گوفتاری بئ ره‌فتار چونه) جا ئایا ژیریتان ریتان لینا‌گریت له‌وه‌لوئسته ناشرینه‌ه !؟

45. وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ : (ئیوه‌هه‌ول بدن) پشت بیه‌ستن به‌ئارامگرتن و نوئژکردن (بؤ گه‌یشتن به‌ئامانج) به‌راستی نوئژ ئه‌رکیکی گه‌وره‌و گرانه ، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که به‌خوئشه‌ویستی و سوژه‌وه‌ه خواپه‌رستی ئه‌نجام ده‌دن و (باوه‌ری دامه‌زراویان هه‌یه) ...

46. الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ : ئه‌وانه‌ی ده‌زانن بیگومان به‌دیداری په‌روه‌دگاریان شاد ده‌ن و باوه‌ری پته‌ویان هه‌یه که بؤ لای ئه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه .

47. يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ : ئه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل : یادی نازو نیعمه‌ته‌کانم بکه‌نه‌وه که رشتومه به‌سه‌رتاندا بیگومان من گرنگی زورم پیداون و نازو نیعمه‌تی زورم پیبه‌خشیوون (له‌خواردن و خواردنه‌وه له‌موعجیزه‌ی جو‌راوجور ، له‌چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کانیان ، ... هند) من زیاده‌ریزی ئیوه‌م داوه به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکیدا ئه‌لبه‌ته له‌سه‌رده‌می خوئانداو ئه‌وانه‌ی که پابه‌ندی ئاینی خوا بوون ، به‌تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان) ...

48. وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ : خوئان بیاریزن له‌پوئیک که‌س فریای که‌س

ناکه ویت و کهس هیچی له دهست نایهت و تکاکاریی کهسیش وهرناگیریت و بارمته و گۆرانکاری تیادا ئه نجام نادریت و ئه و کهسانه ی خوانه ناسن یارمه تی نادرین و سه رناخرین .

49. وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ : بیری نیعمه تی

رزگار بو نیشتان به که نه وه کاتیک رزگارمان کردن له دهست دارو دهسته ی فیرعه ون که خراپترین سزاو ئازاریان ده دان، کوره کانتانیان سه رده برین و ئافره ته کانتانیان ده هیشته وه (بو کاره که ری و خزمهت) ئه وهش بو ئیوه توشهات و تاقیکردنه وه یه کی گه و ره بوو بو تان له لایه ن پهروه ر دگار تانه وه (تا پشت به و زاته ببهستن و بر وای ته و اوتان پیی هه بیته) .

50. وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ : یادی

ئهو نیعمه ته بکه نه وه که له بهر خاتری ئیوه ده ریاکه مان لهت کرد ، ئینجا رزگارمان کردن ، دارو دهسته ی فیرعه و نمان نغرو کرد ، له کاتیکدا ئیوه به چاوی خوتان بینیتان و ته ماشاتان ده کردن .

51. وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ :

یادی ئهو (نیعمه ته) بکه نه وه کاتیک چل شه و واده مان دانه بو موسا (بو پارانه وه و نزا) پاشان گویره که که تان کرده خواتان ، بیگومان ئیوه سته مکار بوون .

52. ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ : پاشان (له و هه موو

هه لانه تان) خو شبووین بو ئه وه ی سو پاسگوزاریی بکه ن .

53. وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ : یادی ئهو بیعمه ته

بکه نه وه کاتیک کتیبی (ته ورات) و جیا که ره وه ی (ره و او ، نار ه و امان) به خشی به موسا بو ئه وه ی ری بازی هیدایهت بگرنه بهر (له گو مریی رزگار تان بییت) .

54. وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ

بَارئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ : یادی ئهو نیعمه ته بکه نه وه کاتیک موسا به قهوم و هو زی

خوی وت : ئه ی قهوم و هو زه که م به راستی ئیوه به و گویره که په رستی یه

سته متان له خوتان کردوو ، ده ی بگه ری نه وه بو لای به دیهینه رتان و ته و به

بکهن و ئینجا خۆتان بکوژن (بی تاوان تاوانبار بکوژیت) ، ئەوه باشتەرە بۆتان
 (چونکه تاوانهکهتان زۆر گهورهیه) پاشان ئەویش (واته خوا دواى لهناو
 بردنى ههنديک له تاوانباران) تۆبهى وەرگرت (لهوانهى مابوون) ، له
 راستیدا تهنها ئەو زاته هیجگار تهوبه وەرگرو به رحم و دلۆقانه .

55. **وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ**

وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ : یادی ئەو نیعمهته بکهنهوه که وتتان : ئەى موسا ههرگیز باوهپرت
 پیناهینین تا وهکو به ئاشکراو به چاوی خۆمان خوا نهبینین ، ئیتر یهکسهه ههوره
 بروسکهکه لێی دان ، له کاتیکیدا که تهماشاتان دهکردو به دهورو بهری خۆتاندا
 دهتانروانى (بهسهرسامیهوه بیرتان دهکردهوه) .

56. **ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ** : پاشان زیندوو مان کردنهوهو

ژیانمان پێبهخشینهوه له دواى ئەو مههرگهتان بۆ ئەوهى سوپاسگوزارى بکهن .

57. **وَظَلَلْنَا عَلَيْكُمُ الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلًّا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا**

رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ : (ههروهها) له نازو

نیعمهتهکانی خوا بۆتان ئەوهیه : ئیمه ههورمان بۆ کردن بهسیبههرو گهزۆمان بۆ
 باراندن و پهلهوهههه شهلاقهمان بۆ ناردن ، ده بخۆن لهو پزق و پوزییه چاكانهه که
 پیمان بهخشیوون (بهلام لهبهه به دینی و ستهمیان تۆلهمان لیسهندن) ، جا وهنهبیته
 ئەوانه ستهمیان له ئیمه کرد بیته بهلکو ههه ستهمیان له خویان دهکرد .

58. **وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فكلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ**

سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ یادی ئەو نیعمهته

بکهنهوه کاتیکی وتمان : بچنه ئەم شارهوه (که قودسه) ، جا ههرچی چهزی لیدهکهه
 لهوی له ههه جیگهیهکی بهفراوانی و خۆشی بیخۆن ، له دهروازهی شارهکه بهریزو
 کرنووشی (پیزانینهوه) بچنه ژورهوه و بلین : خوايه له تاوانهکانمان ببوره ، ئەو
 کاته ئیمهش له ههله و تاوانهکانتان دهبوورین ، ئیمه پاداشتی چاکهکاران له ئایندهدا
 زۆر به زیادهوه دهدهینهوه .

59. **فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنْ**

السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ : کهچی ئەوانهه ستهمیان کردبوو یهکسهه

گوفتارهکهیان گۆری بهشتیک بیجگه لهوهی پیمان وترا بوو (واته به لووت

به رزیه وه چوونه ژووره وه) ، جا ئیمهش له ئاسمانه وه سزایه کمان دابه زانده
سه ره ئه وانیه سته میان کرد به هوی ئه وهی له فه رمانی خوا دهرده چوون .

60. وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا
عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ: یادی ئه وه نیعمه ته بکه نه وه کاتیک موسا بۆ قه وم و

گه له که هی خوی داوای بارینی بارانی کرد ، ئیمهش پیمان وت : به گۆچانه که ت
بده به (تاشه) به رده که دا (جا هه ره که ئه وه کاره ی ئه نجامدا) به رده که دوانزه
کانی لی هه لقولا ، بیگومان هه ره هۆزیک چاوگه ی خوی ناسی (ئینجا پیمان
وتن) ده بخۆن و بخۆنه وه له رزق و پۆزی و به خششی خوا و تاوان و خراپه
مه که ن له سه ره زه ویدا له کاتیکدا که به چاندنی تۆوی خراپه وه خه ریکن .

61. وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا
ثَبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسُهَا وَبَصَلَهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي
هُوَ أَذْيُ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ
وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآؤُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ: یادی ئه وه

نیعمه ته بکه نه وه کاتیک به موساتان وت : ئیمه هه رگیز له سه ره یه که جۆر
خۆراک ئۆقره ناگرین و به ته نه ا جۆریک خوارده مه نی رازی نین ، له به ره ئه وه
داوا له په روه رده گارت بکه له رزق و پۆزی و به رو بوومی زه ویمان بۆ به ره هم
به یینیت له روه کی پاقله یی و خه یار و سیرو نیسک و پیاز ، موسا پیی وتن :
باشه چۆن ئیوه شتی که م و ئایه خ و ناته واو وه رده گرن له جیاتی شتی له وه
چاکتره باشتر؟ ده دابه زن بۆ شاریک (بیابانی سینا ، به جیبه یلن) ئینجا
به راستی ئه وه ی داوای ده که ن ده ستان ده که ویت . (جا به هوی ئه وه بیروباوه رو
بیانو و گرتن و لاسارییه یانه وه) سوکی و ریسوایی و لاتی و زه بوونی درا
به سه ریاندا و شایانی خه شم و قینی خوایش بوون ، چونکه ئه وان به راستی
باوه ریان نه ده کرد به ئایه ته کانی خواو ، پیغه مبه ره کانیان به ناحقه ده کوشت ،
ئه وه ش به هوی رۆچوونیا نه وه له یاخی بوون و نافه رمانیدا ، هه میشه
ده ستریزیان ده کرد (ئیسته ش به رده وامن له سه ره به رنامه ی باوو باپیرانی
خوانه ناسیان) .

62. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ :

بیگو مان ئەوانەى باوەریان هیناوه (له ئوممەتى محمد) ، ئەوانەش بوونەتە جوولەكە (شوینكەوتەى راستەقینەى موسان) ، گاوردەكانیش (كه شوینكەوتەى راستەقینەى عيسان) ، (صابئە) ش (كه شوینكەوتەى راستەقینەى داودن) ، ئەوانە هەر دەستەیه‌کیان باوەرى دامەزراوى هینا بیت بەخوا و پوژی دواى و کارو کردەوى چاکەى ئەنجام داویت ، جا ئەوانە پاداشتیان لای پەروردگاریانە ، نە ترس و بیمیان دەبیت ، نە غەم و پەژارەش روویان تێدەكات .

63. **وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ** : یادى ئەو نیعەتەش بکەنەوه کاتیک پەیمانمان لیوەرگرتن (که پەیرهوى تەورات بکەن) و کیوى طورمان بەپراسەرتانەوه راگرت و پیمان وتن : ئەو بەرنامەیهى پیمانداون بە توند بیگرن (ئەگینا ئەم چیاپە دەدەین بەسەرتاندا) ، هەمیشەش با له بیرتان بیت چی تێدایەو چیتان لێدەخواییت ، بۆ ئەوهى له خوا ترس و پارێزکاربن .

64. **ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ** : که چی پاش ئەوانە هەمووى رووتان وەرچەرخاند له ریبازى خوا ، (پەیمانەکەتان شکاند) ، ئەوکاتە ئەگەر بەزەبى و یارمەتى و فەزلى خوا نەبواپە له سەرتان ، ئەوه دەچوونە ریزی خەسارەتمەندانەوه .

65. **وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ** : سویند بەخوا بیگو مان زانیووتانە و ئاگادارن چیمان بەسەر ئەوانەتاند هینا روژانى شەممە دەستدریژیان دەکردو له سنوور دەردەچوون ، (له‌بەر ئەوه بریارمانداو) وتمان : ببنە مەیموونى دوورخراوه له پەحمەتى خوا (بریار بوو جوولەکەکانى شارەکەى قەرەغ دەریا - ئیلیه - روژانى شەممە تەرخان بکەن بۆ خواپەرستى و راوهماسى تیادانەکەن ، دیارە ماسیپەکانیش هەستیان بەوه کردوو ، بۆیه لهو روژەدا خویمان نواندوو ، جوولەکەش بەسروشت زۆر بەتەماعن ، بیریان کردوو له تەگبیر و فیلیک ، ئەویش بەوهى که له روژی هەینیدا داوو توریان بۆ بنینەوه تا له شەممەدا تیی بکەون ، روژی یەك شەممە چی کەوتۆتە داوو توپەکانەوه دەرى بهینن (له تەفسیری ئایەتى 163 تا 166 ، له سورەتى - الر‌عراف - دا ئەم رووداوە باسکراوه) .

66. فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ: ئينجا ئه و به

مهيموون كردنه مان گپرا به په ندو عيبره ت بو ئه وانه ي كه : هاوچه رخي
رووداوه كه بوون و بو ئه وانه ش له دواي ئه وان دين ، هه روه ها كردمانه
ئاموژگاري بو خواناس و پاريزكاران .

67. وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ

أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ : يادي ئه و نيعمه ته بکه نه وه کاتيک موسا
به قه ومه که ي وت : بيگومان خوا فه رمانتان پيده دات که مانگايه ک سه ر بپرن)
کاتيک يه کيکيان لي کوژرا بوو ، بکوژه که ش لاي زوربه يان نادياربوو ، هاناو
هاواريان برد بو موسا) وتيان : ئايا ده مانکه يته گالته جاري خوت؟ موسا وتي
: په نا ده گرم به خوا بچمه ريزي نه فامانه وه (گالته به خه لکي بکه م) .

68. قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ

عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ : ئينجا وتيان : (جا که وايه) له
په روه ردگارت داوا بکه بو مان روون بکاته وه ئه و مانگايه کامه يه؟ موسا وتي :
به راستي خوا ده فه رمويت : ئه و مانگايه نه پيره و نه پارينه به لکو ميانه ساله
(ئيتر ئه وه نده قوولي مه که نه وه له سه ري مه روون) چ فه رمانیکتان پي دراوه
جي به جيی بکه ن .

69. قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْعُ

لَوْثُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ : که چي وتيان : له په روه ردگارت داوا بکه بزانيه رهنگي چونه؟
موسا وتي : بيگومان خوا ده فه رمويت : ئه و مانگايه مانگايه کي رهنگ زه ردی توخه ،
ته ماشا کاراني دلخوش ده کات .:

70. قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشَابَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ

لَمُهْتَدُونَ: که چي هه ر وتيان : له په روه ردگارت داوا بکه تا به ته واوي
بو مان روون بکاته وه بزانيه کامه يه؟! چونکه به راستي ئه م گا گه له سه ري
لي تيک داوين و رهنگي زوربه يان له يه ک ده چي ت ، ئه و مانگايه مان بو
نادوزريته وه ، به راستي ئيمه - ئه گه ر خوا وويستی له سه ر بيت - ري نمووي
وه رده گرین .

71. قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلِّمَةٌ لَا شِيَةَ

فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ: موسا وتي:

به راستی خوا ده فەر مویت : ئەو مانگایه که هیشتا رانه هینراوه زهوی بکیلت و جووت بکات ، ئاودییری کشتوکالیش ناکات ، بی عه یبه و یهک رهنگه و هیچ په له یه کی تیدانی یه ، ئەوسا وتیان : ئا ئیسته ئیتر هه والی راسته قینهت پیداین ، (ئیتروای ههول و کوششیکی زور به دهستیان هینا) و سهریان بری ، هه رچه نده خه ریک بوو ئەو کارهش نه کهن :

72. **وَإِذ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ** : (یادی نیعمهتی

ئاشکرا بوونی بکوژه که بکه نه وه) چون کاتی که سیکتان کوشت و یه کسه ر ئاژاوه له نیوانتاندا به رپابوو ، خوایش ئەوهی ده تانشارده وه ده ریخست و ئاشکرای کرد (که بکوژ کینه)

73. **فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضَهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ** :

ئینجا وتمان : به پارچه یه که لهو مانگا سه ر برپاوه بدن به لاشه ی کوژراوه که دا (دیاره به ویستی خوا وهک موعجیزه یه که کوژراوه که زیندوو بوته وهو راستی بکوژه که ی خوی وتوه) ، جا ئا بهو شیوه یه و به ئاسانی ، خوا مردوان زیندوو ده کاته وهو ده سه لاتی خویشان نیشان ده دات بو ئەوهی تیبگه ن و ژیر بن .

74. **ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن**

الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِّنْهَا لَمَّا يَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِّنْهَا

لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ : **پاشان له وهودوا**

دلّه کانتان رهق بوو ، (ئهی جوله که کان) هه ر وهک به رد ، به لکو ره قتریش (چونکه) به راستی به رد هه یه رووباری لی هه لده قولیلت ، هه شیانه له ت له ت ده بیلت و ئاوی لی دیته ده ره وه ، هه شیانه له ترسی خوا له لوتکه ی شاخه کان بهر ده بیته وه ، خوایش بیئاگا نیه لهو کارو کرده وانه ی ئەنجامی ده دن .

75. **أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ**

يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ : **ئایا ئیوه (ئهی گروی ئیمانداران) به**

ته مان و ئومیده وارن که جوله که ئیمان و باوه ر بهینن به ئاینه که ی ئیوه ، له کاتی که دا بیگومان ده سه یه که له شاره زاکانیان گوفتاری خویان ده بیست له (تهورات) دا ، له وهودوا دهسکاریان ده کرد دوا ی ئەوهی که تیگیشتبوون و ده یانزانی راستیه که ی کامه یه .

76. وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ: (له مهدينه دا جووه كان) هر کاتیک تووشی ئیمانداران دههاتن دهیانوت : ئیمهش ئیمانمان هیئاوهو (موسولمان بووین) ، بهلام کاتیک پیکهوه کۆ دهبوونهوه لهگهله (بهناو زاناو دلرهقهکانیان) به یهکتریان دهوت : ئهوه بو ئیوه ئهوشتانهیان بو باس دهکن که خوا بو ئیوهی له (تهورات) دا باسکردوو (دهربارهی پیغه مبهرایهتی محمد) تاوهکو بیکه نه بهلگه بهسهرتانهوه لای پهروهر دگارتان!! ئایا ئیوه عهقلتان بهو جووره شتانه ناشکییت و ژیریتان ناخه نه کار؟!

77. أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ: ئایا ئهوانه نازانن که بهراستی خوا دهزانیت چی پهنهان دهکن و چیش ناشکرا دهکن؟ (له گوفتارو کردارو نیه تیان) .

78. وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَفْنُونَ: ههندی لهو جووله کانه نهشارهزا و نه خوینه وارن ، وادهزانن کتیبی (تهورات) بیجگه له چهند ئاوات و هیوایهک هیچی تر نیه ، ئهوانه هر گومانیان کردوته پیشهیی خویمان (وا دهزانن بههشتیان بو خویمان مسوگهر کردوو) .

79. فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ: سا واوهیلا بو ئهوه که سانهی کتیب دهنووسن به دهستی خویمان و پاشان دهلین : ئا ئه مه له لایهن خواوهیه ، تا که میک له مالی دنیا به دهست بهینن ، جا وهیل بو ئهوه دهست و (قه له مانهیی) که شتی وا دهنووسن و وهیل بو ئهوه که سانهی که که سابهتی ئاوا ئه نجام دهدهن.

80. وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ: جووله که کان دهلین : (چهنده گونا هباربین) تهنها چهند روژیکی که له دۆزه خدا ده مینینه وه!! پییان بلی : باشه ، ئیوه پهیمانتان له خوا وهرگرتوو ، تا ههرگیز خوی گهوره پهیمان شکینی نه کات؟! یان ههر دهتانه ویت شتی بلین به دم خواوه که هیچ بناغه یهکی نیه وهر نازانن (چی دهلین)!!

81. بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ : نه خیر وانییه ، نه وکسه سی گوناوه تاوان نه نجام بدات و تاوانه کانی

هه موولایه کی دابگریت (ناشکراو نادیارى) نه و جوړه که سانه نیشته جیى ناگری
دوژه خن و بو هه میشه یی تیایدا ده مینه وه (له هه نه ته وه و هوژو تیره و تایه فه یه ک
بن) .

82. وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

: نه و که سانه ش باوهریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کان نه نجام ددهن ، هه نه وان
نیشته جیى به هه شتن و تیایدا ژیانى هه تا هه تایى ده به نه سه ر (له هه ر چین و توژیو
ره گه زیک بن) .

83. وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وِبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ

حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ : یادی نه و نیعمه ته بکه نه وه
کاتیکی په یمانمان وهرگرت له نه وه ی ئیسرائیل که جگه له خوا که سی تر نه په رستن و
له گه ل دایک و باوکدا چاکه کار بن ، هه روها له گه ل خزمان و هه تیوان و
هه ژارانیشداو گوفتاری چاک و جوان روو به خه لکی بلین ، هه روها نویژه کانتان
به چاکى نه نجام بدن و زه کاتیش بدن ، پاشان ئیوه (له جیاتی گوپرایه لى) پشتتان
تیکرد ، جگه له که میکتان نه بیت ، له کاتیکیا زوربه تان (له و هه موو ناموژگارییه
به سوودانه) روو وهرده چهرخینن و پشتی تیده کهن .

84. وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ

ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ : یادی نه و نیعمه ته بکه نه وه کاتیکی په یمانمان له ئیوه
وهرگرت که ئیتر خوینی یه کتر (به ناحق) نه ریژن و یه کتر له مال و حالى خوټان
دهر به دهر نه کهن ، پاشان بریاریشتان له سه ر نه وه داو له کاتیکیا خویشتان شایه تی
له سه ر نه مه ددهن .

85. ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ

عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ
أَفْتُومِنُونَ بَعْضُ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ :

له وه ودوا ئیوه هه نه وانهن (ناماژده یه بو جووله که کانی سه رده می پیغه مبه ر)

خەرىكى يەكتر كوشتنن ، دەستەيەك لە (خزمانى) خۆتان لە مال و حالى خۆيان دەربەدەر دەكەن پىشتى يەكتر دەگرن دژ بە دەستەيەكتان بە تاوان و دوژمنايەتى ، كەچى ئەگەر بەدىلى دەستى دوژمن بكەوتنايە ئەوا ئىوھ فېدەتەن بۆ دەدان و ئازادتان دەكردن ، لە حالىكدا دەربەدەر كەردنەكەيان لەسەرتان حەرامە ، كەوابوو چۆن دەبىت باوەرتان بە بەشىكى (تەورات) ھەبىت و بە بەشىكى تى باوەرتان نەبىت؟ ئايا پاداشتى ئەوھەتان كە ئەوكارە دەكات جگە لەسەر شوپرى و سووكى نەبىت لە ژيانى دنيادا ھىچى تر ھەيە؟ لە رۆژى قىامەتیشدا دەگەرپىنرەنەوھ بۆ ناو سەختىن سزا ، خوايش بى ئاگانىھ لەو كارانەى كە ئىوھ ئەنجامى دەدەن .

86. **أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ** : ئەوانە ، ئەوانەن كە ژيانى دنيايان كرى و گۆرپويانەتەوھ بە ژيانى (بەھەشت) و دواروژ ، لەبەر ئەوھ سزايان لەسەر كەم ناكريتەوھو ئەوانە ھەرگىز يارمەتى نادريين و سەرناخريين .

87. **وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ** : سويند بىت بىگومان ئىمە تەوراتمان بەخشى بە موساو بەردەوام دواى ئەوئىش پىغەمبەرانمان رەوانە كرى بە عيساى كورى مەريەم بەلگەو نىشانەو موعجىزەى جۇراو جۇرمان بەخشى ھەروھە پىشتگىرمان كرى بە فرىشتە (جبرئىل) ، ئايا چۆن دەبىت ھەر كاتىك پىغەمبەرىكمان رەوانە كرىت ، بەلام لەگەل ئارەزووھەكانى ئىوھەدا نەگونجا بىت ، خۆتان بەزل زانىوھو لووتتان بەرز كرىتەوھو پىرواتان نەھىناوھ ، ئەوسا دەستەكتان (بەرنامەى خواتان) بە درۆ زانىوھو ھەندىكتانىشتان پىغەمبەرانتان دەكوشت .

88. **وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ** ھەروھە (جولەكەكانى سەردەمى پىغەمبەر) وتیان: دلەكانمان داخراوھ (لە گوفتارى تو ، تىناگەين) نەخىر وانى يە ، ئەوانە خوا نەفرىنى لىكردوون بەھوى كوفرو خوانەناسيانەوھ ، كەوابوو بە كەم شت پىروا دەكەن .

89. **وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ** : كاتىك لەلایەن خواوھ كىبىك (قورئان) ھات بۆيان ، كە : ئەو كىبىبانەى ئەوانىش

پهسه‌ند دهکات و بهراستی دهزانیّت ، ئەوان پێشتر داوای سه‌رکه‌وتن و زالّ بونیان به‌سه‌ر ئەوانه‌ی بئ باوه‌ر بوون له‌ خوا ده‌کرد به‌ هۆی شوینکه‌وتنیان بۆ پیغه‌مبه‌ر ، که‌چی کاتی‌ک ئەو پیغه‌مبه‌ره‌یان بۆ هات که‌ ده‌یانناسی ، بر‌وایان نه‌کرد ، که‌واته‌ با نه‌فرین و له‌عنه‌تی خوا له‌سه‌ر کافران بیّت .

90. بِسْمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبِأُولَٰئِكَ غَضَبٌ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ :

ئەو جووله‌كانه‌) خۆیان به‌شتی‌کی ناپه‌سه‌ند فرۆشت (هه‌لو‌یستی‌کی نادروستیان نواند) کاتی‌ک کافر بوون به‌و قورئانه‌ی خوا نار‌دوو‌یه‌تی ، (له‌ سه‌سوودی) و سه‌رکه‌شیدا (ره‌خنه‌یان گرت و وتیان) : بۆچی خ‌وای گه‌وره‌ ده‌رگای فه‌زل و لای ره‌حمه‌ت ده‌کاته‌وه له‌ هه‌رکه‌سی‌ک بیه‌و‌یّت له‌ به‌نده‌کانی!! ئەوسا ئیتر دوو‌چاری یه‌ک له‌ داوای یه‌کی رق و خه‌شمی خوا بوون (چونکه‌ وه‌نه‌بیّت ته‌نها کافر بوو بن به‌ محمد و به‌قورئان ، به‌ل‌کو کافر‌بوون به‌ موسا و ته‌وراتیش که‌ داوای شوینکه‌وتنی محم‌دیان لیده‌کات) و بۆ کافرو خ‌وانه‌ناسان سزایه‌کی ریسواکه‌ر ئاماده‌یه‌.

91. وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا

وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

: کاتی‌ک پێیان ده‌وتریّت باوه‌ر به‌ی‌نن به‌وه‌ی که‌ له‌ لایه‌ن خ‌واوه‌ ره‌وانه‌کراوه ، ده‌لێن : ئی‌مه‌ ته‌نها باوه‌رمان به‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ بۆ ئی‌مه‌ ره‌وانه‌کراوه و باوه‌ر ناهێنن به‌هه‌موو ئەوانه‌ی که‌ داوای (ته‌رات) هات‌وو‌ه وه‌کو (ئینجیل و قورئان) له‌کاتی‌کدا که‌ ئەو قورئانه‌ حه‌ق و راستی یه‌و به‌راست دانه‌ری (ته‌ورات) ی ئەوانیشه‌ ، پێیان بلێ: ئە‌ی که‌واته‌ بۆچی پێشتر پیغه‌مبه‌ره‌کانی خ‌واتان ده‌کوشت ئە‌گه‌ر ئی‌وه‌ ئی‌ماندارن به‌ ته‌ورات؟!

92. وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ :

سو‌ی‌ند به‌ خوا به‌راستی موسا نیشه‌نه‌ی فره‌و موع‌جی‌زه‌ی زۆری بۆ هێنان، که‌چی (کاتی‌که‌چوو بۆ نزای په‌روه‌ر‌دگار ، له‌ کی‌وی گور) ئی‌وه‌ گو‌یره‌که‌که‌تان په‌رست ، به‌راستی ئی‌وه‌ سه‌ته‌مکارن .

93. وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ

الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ :

(یادیان بێنه‌ره‌وه‌ ئەو سه‌رده‌مه‌ی) که‌ په‌ی‌مانمان لێ وه‌رگرتن و کی‌وی گورمان به‌سه‌ردا به‌رزکردنه‌وه‌ و (فه‌رمانمان پێدان) : ئەوه‌ی پێمان به‌خشیوون (له‌ ته‌ورات) به‌ توندی بیگرن و لێی لامه‌ده‌ن و گو‌ی بیستبن ، (به‌ده‌م) وتیان : گو‌یرایه‌لێن ، (به‌لام به‌کرده‌وه‌) پێچه‌وانه‌یان کردو یاخی بوون و

گویره که په رستی له دل و د پرونیاندا روابو به هوی بی باوه پریانوه ، پیمان بلئ :
نیمان که تان شتی نارپه واتان پی دهکات نه گهر نیوه نیماندارن؟! (باوو باپیرانتان
گویره که په رست و پیغه مبر کوژ ، نیوه ش سهرسهخت و بی باوه) .

94. قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا

الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ : نهی محمد (پیمان) بلئ : نه گهر راست دهکن و
باوه پرتان وایه که مالی نهو دنیا (به هشت) لای خوا تایبه تمه نده به نیوه نهک خه لکی
تر ، ده تاواتی مردن بخوازن نه گهر راست دهکن (تا زوو بچنه ناو به هشت)!!

95. وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ: (به لام نهوانه)

هه رگیز به هوی رهفتاری نادرست و دست پیشخه ری ناپه سه نديانه وه تاواتی مهرگ
ناخوازن ، خوايش چاک ناگداره له حالی سته مکاران

96. وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ

أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْضَخٍ مِنْ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ : سویند
بیټ نهو جووله کانه ده بینیت که له هه موو خه لک به په روشتن له سهر دنیاو ژیانی
دنیا به ههر جوړیک بیټ ، هه تا بگره له هاوه لپه رست و موشریکه کانیش ، هه ریه ک
لهوانه تاوات دهخواریت که : هه زار سال تمه نی بیټ ، هه ر چهنده وه نه بیټ ته مه نی
دریژیان له سزا رزگاریان بکات ، خوايش زور بینایه به و کردهوانه ی که نه نجامی
دهدن .

97. قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ: (نهی محمد) پیمان بلئ : هه ر که سیک دوژمنی
جوهره نیله ، (با بزانیټ) که هه ر نهو جوهره نیله به فه رمانی خوا نهو قورئانه ی
دابه زاندوته سهر دلټ که کتیبه پیشووه کان به راست داده نیټ و رینمووی (بو چاکه)
دهکات و مژده به خشیشته به نیمانداران .

98. مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

: نهو که سهی دوژمن بیټ به خواو فریشته کانی و پیغه مبره کانی ، به تایبهت
جوهره نیل و میکائیل ، نهوه با بزانیټ و دلنیا بیټ که خوا ی گه وره دوژمنی کافرو
بیباوه رانه .

99. وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ : سویند بیّت به خوا ئیمة بیگومان نیشانه و نایه تی پروونمان بو تو ناریدووه (ئهی محمد) کهس باوهری پیی لهق نابیت ، جگه له دهر وون نه خووش و یاخی بووه کان .

100. أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ : ئهوه بو ههر جاریک په یمانیکیان به سستیّت (له گهل خواو پیغه مبهرو موسلماناندا) خیرا دهسته په کیان په یماننه که بیان شکاندووه ، به لکو زور بهی زوریان باوهر ناهینن (ریزو قه دری په یمان و ئیمان ناگرن) .

101. وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ : کاتیکیش که پیغه مبهریکیان له لایه ن خواوه بو هات (مه به ست چه زره تی محمد) له گهل ئه وه شدا که پشتگیری له راستی ته ورات دهکات ، دهسته یهک له خاوه ن کتیبه کان (جووه کان) کتیبی خویان پشتگوی خست و خویان لی گیل کرد ، ههروهک ههوالی وا نه زانن و (نه یان بیستیّت) .

102. وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ : جا جووه کان (وازیان له کتیبی خوا - ته ورات - هیناوه) شوینی ئه وه که وتن ، که شه یتانه کان ده یان خوینده وه دهر باره ی دهسه لات و حکومتی سوله یمان ، (ئاشکرایه که) هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه ، به لکو شه یتانه کان کافر بوون و خه لکیان فیری سیحرو جادوو ده کرد ، ههروه ها مه ردومیان فیری ئه وه ده کرد که بو هاروت و ماروت دابه زی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه به سستیسیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سیحرو جادوو) ، ئه وانیش که سیان فیری هیچ شتی که نه ده کرد تا پییان نه و تابه : ئه م کاره ی ئیمة بوو تا قی کردنه وه یه و خووت کافر مه که (که چی هه ندیک هه ر کولیان نه داو) له و فریشتانه وه شتی وافیر ده بوون که ژن و میردی پی له یهک جوودا بکه ن ، (هه ر چه نده) ئه و جادوو گه رانه ناتوان هیچ زیانیک به کهس بگه یه ننن ، مه گه ر ویستی خوی له سه ر بیّت ، ئه و خه لکه سه ر گه ر دانه هه میشه فیری شتی که دهن که زیانیا ن لیده داو سوودی نیه بو یان ، بیگومان ده شزانن

ئەوھى كالاى واى كرى بىت و شتى وافىر بىت لەو دونيا ھىچ بەھرىھەكى دەست ناكەوئىت، (بەراستى) ئەو شتەى ئەوان خۆيان پى فرۆشتووھ و كەوتونەتە داويىھوھ شتىكى زۆر ناپەسەندە ئەگەر بزائن و تىبگەن (چونكە سىحرو جادوو چەواشە كاريە و كاريكى نادروستە) .

103. وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ : خۆ ئەگەر

بەراستى ئەو جوولەكانە ئيمان و باوەرپان بەئىنايە و خۆيان بپاراستايە و جوانكار بوونايە (كە بىگومان ئەمەش نايەتە دى) ئەوا پاداشتىكيان لە لايەن خواى گەورەوھ كە چاكتر و بەفەرتر بوو دەست دەكەوت، ئەگەر بيانزانايە (بيرو ھۆشيان بەكار بەئىنايە)

104. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

أَلِيمٌ: ئەى ئەوانەى باوەرپان ھىناوھ مەلئىن (راعنا) (چونكە لە زمانى عىبرىدا واتاكەى ناشرىنە بۆ توانج و پلار بەكار دىت، بەلكو) بلئىن : (انقرنا) چاوەرپى و سەيرمان بكە و بە چاكى ئەو فەرمانە لەگوئى بگرن، (چونكە) بۆ كافرو بىباوەران سزايەكى بە ئىشمان ئامادە كردووھ (بەتايىبەت ئەوانەى گالته بەدين و ئيمان و موقەددەسات دەكەن) .

105. مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ

يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ : چ ئەوانەى كە كافرن لە خاوەن كتيبە ئاسمانىھەكان، چ موشرىك و ھاوھلگەران ھەز ناكەن لە لايەن پەروەردگار تانەوھ ھىچ خىرو بەرەكەتىك دابارىت بۆتان و روتان تىبكات ، لەگەل ئەوھشدا خوا رەھمەتى خوى تايبەت دەكات بە ھەر كەسىك (بىھوئىت و شايستە بىت) ھەر خوايش خاوەنى فەزل و بەخششى گەورەھە.

106. مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ : ھەرئايەتىك بسپرىنەوھ ، يان بىخەينە بارودۆخى فەرامۆشپىھوھ و پشنگوئى بخەين ، چاكتر لەو ، يان وئىنەى ئەو دەخەينە روو ، مەگەر نەتزانپوھ كە خوا دەسەلاتى بەسەر ھەموو شتىكدا ھەھە.

107. أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ

وَلَا نَصِيرٍ : ئايا نەتزانپوھ (ئەى محمد ، ئەى ئيماندار) كە بەراستى ھەر خوا خاوەنى

همو و ئاسمانه كان و زهوييه ، جگه لهو خوايه هيچ پشتيوان و ياريدهدهريكتان نيه؟

108. أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ

بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ : (ئهي هاوه لان) ئاخو ئيوهش دهتانه وئيت داخوازي

(گه و رهو ناقولا) له پيغه مبه ره كه تان (محمد) بكه ن ، هه ر وهك چو ن داخوازي له مووسا كرا ، جا هه ر كه سيك ئيمان و باوه ر بگور ئيته وه به كو فر ، ئه وه بيگومان ري بازي راست و دروستي وون كر دو وه .

109. وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ

أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : زور يك له خاوه ن كتيبه كان ئاواته خوازن له بهر كه سوودي و

ناپاكي خو يان نه گه ر بو يان بكر يت بتانگير نه وه ريزي بي باوه ران ئه مه ش دواي ئه وه ي كه حه ق و راستي يان به ته واوي بو روون بو ته وه ، به لام ئيوه هه ر لي يان ببورن و لي يان مه گرن و چاو بو شي يان لي بكه ن ، تا خوا كاري خو ي ئه نجام ده دات و وويستي خو ي جي به جي ده كات ، بيگومان خوا ده سه لاتي به سه ر هه موو شتيكدا هه يه .

110. وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ : كه واته ئهي ئيمان داران) نو ئزه كان تان به چاكي ئه نجام

بدن و زه كاتيش بدن (به خاوه ن مافه كان) و دلنيا بن كه هه ر كاري كي چا كه بو خو تاني ده كه ن ، لاي خوا بزر نابيت و ده ستان ده كه وئيه وه چونكه به راستي خوا بي ناو به ناگايه به و كارو كر ده وانهي كه ئه نجامي ده دن .

111. وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا

بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ : جووله كه و گاوره كان) ده ليين: هه رگيز كه س ناچي ته

به هه شته وه بي جگه له جووله كه يان گاور ، جا ئه وه ئاوات و خه يالي خو يانه (توش ئهي محمد ، يان ئهي ئيمان دار) پي يان بلي : نه گه ر راستگون ، به لگه تان له سه ر ئه م قسه يه به ئينه مه يدانه وه (نه گه ر ئيوه به هه شتي بن ، ئه وا مو سو لمانانيش به هه شتيه چونكه باوه ر يان به مو سا و عيسا هه يه).

112. بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا

هُمْ يَحْزَنُونَ : نه خير واني يه ، هه ر كه س به راستي خو ي بداته ده ست خوا و له هه مان

کاتدا چاکه کارو موسلمان بیت ، نه وه پاداشتی خوئی لای په روه ردگاری ده ست ده که ویت و نه ترسیان ده بیت و نه غم و په ژاره دایان ده گریت.

113. وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ : جوله که ده لاین : گا وره کان له سهر هیچ بنه ماو راستیه ک نین ، گا وره کانیش ده لاین جووله که له سهر هیچ بنه ماو راستیه ک نین ، له کاتی کدا نه وانه کتیبی (تهوات و ئینجیلیش ده خویننه وه) هه روه ها نه وانه ش که هیچ نازانن (له بتپه رستانی عه رب) هه روا ده لاین (بروایان به نایینی ئیسلام و نه وانیش نیه) خوایش له روژی قیامه تدا دادگایی نیوانیان ده کات له وهی که نا کوکن تیایدا.

114. وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ : جا کئ له وه تاوانبارترو سته مکارتره مزگه وته کانی خوا قه ده غه ده کات له وهی ناوی پیروزی نه وی تیادا ببری ت و باسی نایینی نه وی تیدا بگری ت و هه ول بدات بو ویران کردنیان ، نه وانه بو یان نیه بچنه مزگه وته کانه وه مه گه ر ترسی خوایان له دلدا بیت ، نه وانه ته نها سوکی و ریسوایی به شیانه له دنیا داو له قیامه تیشدا سزای گه وره یان بو هه یه

115. وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَنَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ : پوژه لات و پوژئاواو (هه موولایه ک) هه ر خوا خاوه نیه تی ، جا روو بکه نه هه ر لایه ک خوا له و جئ یه ناگای لی تانه ، به راستی خوا فراوانگیرو زانایه .

116. وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ : جوله که و گا ورو بت په رستان) ده لاین : خوا مندالی بو خوئی داناوه و فه راهه می هیناوه (له کاتی کدا خوا پیویستی به که س نیه) نه خیر وانی یه ، بیگومان هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوئی خاوه نیه تی و هه ر هه مووشیان ملکه چ و فه رمانبه رداری نه وزاته ن .

117. بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ : هه ر

نهوراته) به ديهينهري ناسمانهكان و زويه به جوانترين شيوه ، جا هر كاتيک بريارى هر شتيك بدات، تنها نهوندهى بهسه كه فرمانى بوون يان پيشهاتنى بدات ، نيتر خيرآ نهوشته ، يان نهو كاره ، دهبيت و نهجام دهرييت.

118. وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ : جا نهوانهى نهفام و نهزانن دهيانگوت : بو خوا لهگهل نيمه گفتوگو ناکات؟! يان موعجيزه و نيشانهيهکمان بو نايهت!! (شايانى باسه) كهسانى تريش پيش نهمان ههمان شتيان دهوت ، نهمانه دلهکانيان چوونيهکهو لهيهک دهچيت (شيوازى دهبرينيان جياوازه) ، بيگومان نيمه چهندهها بهلگو نيشانهى ناسکراو روونمان ديارى کردوو بو نهو کهسانهى که راستى خوازن و به شوين حهقيقهتدا دهگهريين .

119. إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ : بهراستى (نهى محمد) نيمه تۆمان هاوري لهگهل حهق و راستهقينهکاندا رهوانه کردوو تا مژدهدر بيت به نيمانداران و ترسينهر بيت بو بى باوهران ، بيگومان تو هرگيز بهرپرسيار نيت له نيشتهجيکاني دوزهخ .

120. وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَسْعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ : ههرگيز جولهکه و گاورهکان له تو (نهى محمد ، نهى نيماندار) رازى نابن ، ههتا به تهواوى شوين نايين و بهرنامهيان نهکهويت ، پييان بلئى : بهراستى هر بهرنامهى خوا (نايينى نيسلام ، شايستهى نهويه که ههموولايهکمان شوينى بکهوين) هيدايهتى راست و دروست هر لاي نهوه ، خو نهگهر شوين نارهزووهکاني نهوان بکهويت پاش نهوهى زانيارى زانستيت پيگهيشتوو ، نهوه بزانه که له لايهين خواوه هيچ سهرهپرشتياري و يارمهتیهکت دهست ناکهويت .

121. الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ : دهستهيهک لهوانهى کتبيمان پييهخشيون (قورئان) بهچاکی و بهوردى دهورى دهکهنهوه ، نهوانه باوهريان پيى ههيهو باوهري پي دهينن بهلام نهوهى برواي پيى نهبيت ، نا نهو جوړه کهسانه له خهسارهتمهندو زهرمهندهکانن .

122. يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى

العالمين: ئەى نەوہى ئیسرائیل یادی ئەو نازو نىعمەتانە بکەن کە بەسەرتاندا
پژانددووومە و من کاتى خۆى رېزى ئیووم دابوو بەسەر هەموو دانىشتوانى ئەم جیھانەدا

123. وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا

شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ : خۆتان بپارێزن لە رۆژێک کە کەس لە جیاتی کەس تۆلەو
پاداشت ناداتەو ، بە هیچ شێوہیەک کەس فریای کەس ناکەوێت ، کەس بارمتهى
لێوہرناگیریت و ، تکاو پارانەوہى کەس بۆ کەسانی تر سوودی نابیت (یاخی و
ستەمکارانیش) سەرکەوتوونابن و سەرناخرین ...

124. وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ

ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ : یادی ئەوہ بکەنەوہ) پەرورددگاری ئیبراہیم ،
ئىبراہیمی تاقیکردنەوہ بە چەند فەرمان و بپارێک ، ئەویش زۆر بە جوانی
ئەنجامیدان ، دوایی (کە لە هەموو تاقیکردنەوہکاندا سەرکەوت) خوا فەرمووی : من
بپارمداوہ بئکەمە پێشەوای خەلکی ، ئىبراہیم وتی : حەز دەکەم نەوہکانیشم لەوکارە
پەرۆزە بئ بەهرە نەبن ، خوا فەرمووی : پەيام و پەيمانی من بۆ ستەمکاران نابیت (با
نەوہى تۆش بن) .

125. وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا

إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ : یادی
ئەوہش بکەنەوہ) چۆن ئەم مالەمان (کەعبە) کردە جیگای کۆبوونەوہى خەلکی ، کە
بەوہپەری هێمنی و ئاسایش و ئاسوودەییەوہ لەوێ بەیەک بگەن (دە ئیوہش ، خەلکینە)
مەقامی ئىبراہیم کە شوینی تاییبەتى خواپەرستی ئەو بوو ، بیکەنە جیگای خواپەرستی
و نوێژ ، ئینجا فەرمانماندا بە ئىبراہیم و ئىسماعیل کە ئەو مالەم خاوین بکەنەوہ (لە
چەپەلى ماددى و مەعنەوى) بۆ ئەوانەى بەدەوریدا دەسورپینەوہو (گواف) دەکەن و
تیايدا دەمیننەوہو (اعتکاف) دەکەن هەرودها بۆ کړنووشبەران و سووژدەبەران .

126. وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ

آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ : یادی ئەوہ بکەنەوہ) کاتیک ئىبراہیم دۆعای کردو وتی : پەرورددگارا

دهوروبهري ئەم مالەت بگێرە بەشاریکی پر لە ئاسایش و پزق و پۆزی هەمه‌جۆر ببخشە بەدانیشتوانی ، (بەتایبەت) بەوانە‌ی باوە‌ریان بە‌خواو پۆژی دوا‌ی هیناوه .
(خوای گه‌وره وه‌لامی دایه‌وه که دۆعات گیرایه‌وه) فه‌رمووی : به‌لام ئەوه‌ش کافره‌ بی به‌شی ناکه‌م له به‌رهه‌م و نازو نیعمه‌تی که‌م ته‌مه‌نی ئەم دنیا‌یه ، به‌لام له‌وه‌ودوا به‌ ناچار‌یی تووشی سزای ناگری ده‌که‌م که سه‌ره‌ئهنجام و چاره‌نووسیکی خراپه .

127. **وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ :** به‌یاد به‌ئین ئەو کاته‌ی ئیبراهیم پایه‌کانی که‌عه‌ی به‌رز ده‌کرده‌وه له‌گه‌ل ئیسماعیلدا و (ده‌یانوت) : په‌روه‌ردگارا ئەم کاره‌مان لی وه‌ربگره‌و له‌ ریزی چاکه‌کانماندا تو‌ماری بکه‌ ، چونکه‌ به‌راستی تو‌ خوایه‌کی زۆر بیسه‌رو زانایت .

128. **رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ :** په‌روه‌ردگارا ، هه‌ردووکه‌مان وا لی بکه‌ ته‌نها فه‌رمانبه‌ردارو ملکه‌چی تو‌بین و له‌ نه‌وه‌کانیشمان ئومه‌ته‌یکی موسو‌لمان و فه‌رمانبه‌ردار بو‌ خو‌ت فه‌راهه‌م به‌ئینه‌ و چۆنیه‌تی ریبازی به‌ندایه‌تیمان فی‌ربکه‌ و نیشانمان بده‌و ته‌وبه‌ و په‌شیمانیمان لی وه‌ربگره‌ ، بیگومان تو‌ خوایه‌کی زۆر ته‌وبه‌ وه‌رگرو میه‌ره‌بان و دلۆفانایت .

129. **رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ :** په‌روه‌ردگارا ، بو‌ ئەو خه‌له‌کی که‌ له‌ ئاینده‌دا دین پیغه‌مبه‌ریک له‌ خو‌یان ره‌وانه‌ بکه‌ ، تا ئایه‌ته‌کانی تو‌یان به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه‌و فی‌ری کتیبه‌ پیروژه‌که‌ی تو‌ (واته‌ قورئان) و دانایان بکات ، تا دل و ده‌روونیان له‌ ژه‌نگ و کرده‌ویان له‌ ره‌وشتی ناپه‌سه‌ند پاک بکاته‌وه‌ ، به‌راستی هه‌ر تو‌ خوایه‌کی بالاده‌ست و دانایت .

130. **وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ :** ئایا کی له‌ ئاینی ئیبراهیم پشت هه‌ل ده‌کات ، جگه‌ له‌وه‌ که‌سه‌ی که‌خوی گیل و نه‌فام بکات ، سویندبیت بیگومان ئیمه‌ ئیبراهیممان له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌لبژاردوووه‌و (کر دوومانه‌ به‌پیشه‌وا) به‌راستی له‌وه‌ دنیا‌ش له‌ ریزی پیاو چاکاندا‌یه .

131. **إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ :** کاتی‌ک په‌روه‌ردگاری پنی وت : ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار به‌ ، (ئه‌ویش خیرا) وتی : ته‌سلیمی په‌روه‌ردگاری هه‌موو

جیهان بووم (باوهری پتهوم پیی ههیه) .

132. وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ

إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ : جا ئیبراهیم و یه عقوب ئەم وەسیتەیان کرد بو کورەکان و
نەوەکانیان ، (هەریەک لەوان فەرموویەتی) : پۆلەکانم ؛ بەراستی خوا هەر ئەم ئاینە
بو ئیو بەرپارداوە و هەلی بژاردووە ، ئیتر ئیو هەول بەن بە موسولمانی نەبیت
مەمرن (تا دوا هەناسەتان بەرپهوی بکەن) .

133. أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي

قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ : ئایا ئیو (ئەو جوولەکەو گاوارانیک کە باوهر بە محمد ناکەن و خوشتان
بەشوینکەوتە ئیبراهیم و یه عقوب دەزانن) ئامادە سەرەمەرگی یه عقوب بوون؟
ئەوکاتە یه کورەکانی وت : دوا مرەنی من چی دەپەرستن؟! هەموو وتیان : خوی تو
و باوو باپیرانت دەپەرستین ، کە ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاقن ، خویەکی تاک و
تەنهایەو ئیمە هەموو تەسلیم و فەرمانبەرداری ئەوین.

134. تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

يَعْمَلُونَ : ئەوانە ئوممەتیک بوون پۆیشتن بەخویان و کردەوی چاکیانەو ، ئیو هەش
هەرچی دەیکەن لە چاکە بو خوستانە و بەرپرس نابن لە کارو کردەوی ئەوان .

135. وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ : (کەچی هیشتا ئەوان بە موسولمانان) دەلین : وەرن ببنە جولەکە یان
گاوار تا بکەونە سەر پێگە راست؟! (ئەو محمد ، پییان) بلای : (نەخیر وانا بین) بەلکو
شوین ئاین و بەرنامە ئیبراهیم دەکەوین کە پاک و دروستەو هەرگیز لە ریزی بت
پەرستان و هاوڵگەراندا نەبوو .

136. قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ

وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ : ئەو پەپرەوانی محمد (ئیو) بلین : ئیمە باوهرمان بە
خوا هیناوەو بەو قورئانەش کە دابەزیووە بو مان و بەو هەش کە دابەزیووە بو ئیبراهیم و
ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و نەوەکانی یه عقوب ، هەرودەها بەو پەيامەکی کە بو

موساو عیسا هاتووہ و بہو پھیامانہی کہ بؤ پیغہمبهران بہگشتی رھوانہ کراوہ لہ لایہن پھروہردگار یانہوہ و ئیمہ جیاوازی ناکہین لہ نیوان ہیچ کام لہو پیغہمبهرانہدا ، ئیمہ ہموومان تہنہا تہسلیمی فہرمانی پھروہردگارین .

137. فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ : جا ئہگہر ئہوان (جولہکھو

گاورہکان) باوہرپیان ہیئا ، وھک ئہوہی ئیوہ باوہرتان پی ہیئاوہ ، ئہوہ بہراستی مانای وایہ ریبازی ہیدایہتیاں دوزیوہتہوہ ، بہلام ئہگہر پشتیان تیگرد ، ئہوہ بیگومان دہکونہ دژایہتی و دوبہرہکی یہوہ ، (بہلام دلنیا بہ ئہی محمد ، ئہی ئیماندار) خوا تو دہپاریژیت لہ پیلان و تہلہکہیان چونکہ ئہو خوایہ زور بیسہرو زانایہ .

138. صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ : ئہم ئاین و

بہرنامہیہ) ئہو رھنگ و نہخشہیہیہ کہ خوا دایرشتووہ ، کئی ہہیہ لہ خوا چاکتر رھنگ و نہخشہی جوان بکیشتیت و دایرپیژیت ، لہ ہموو بارو دؤخیکدا ئیمہی ئیماندار ہہر ئہو دہپہرستین .

139. قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ

مُخْلِصُونَ : بہو جوولہکانہ) بلئی : ئایا رھوایہ ئیوہ دہربارہی ئاینی خوا قرہو گالہو کیشہمان لہگہل دہکھن (دہتانہوئیت پیغہمبہرایہتی ہہر لہناو ئیوہدا بیئت! لہکاتیکدا کہ قہدری خوایش نازانن و کورو ہاوسہری بؤ بریار دہدن!!) ، خو خوتان چاک دہزانن کہ ئہو خوایہ پھروہردگاری ئیمہ و ئیوہشہ ، کارو کردہوہی خوومان بؤ خوومان و کارو کردہوہی ئیوہش بؤ خوتانہ (ئیمہ لہ بؤچوون و کارو کردہوتان بہرین) ، ئیمہ تہنہا دلسؤزو ملکہچی ئہو پھروہردگارہین .

140. أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا

أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ : چؤن دہلین کہ : ئیبراہیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یہعقوب و کورہکانی ، جولہکہ یان گاور بوون!! پییان بلئی : باشہ ئایا ئیوہ دہزانن یان خوا؟ جا کئی لہوہ ستہمکارترہ کہ شایہتیہکی خوایی لہلابیئت و شارذبیتتہوہ ، بیگومان خوا بیئ ناگانیہ لہو کارو کردہوانہی کہ ئہنجامی دہدن .

141. تَلِكْ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ: ئەوانە ئوممەتیک بوون رویشتن بهخویان و کردهوی چاکیانهوه ، ئیوهش هەرچی دهیکهن له چاکه بو خوتانه و بهرپرس نابن له کارو کردهوی ئەوان .

142. سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَاَهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ: نهفام و دم بهتالهکان له خه لکی (دوای گۆرینی رووگه له قودسهوه بو کهعبه) ده لئین : باشه چی وای لیکردین که واز له رووگه پیئشوه که بهینن؟! که جاران روویان تیده کرد ، پینان بلی : روژهه لات و روژئاوا و (هممولایهک) خوا خاوه نیهتی ، هەر کهسیکی بویت رینمووی دهکات بو ریگه و ریبازی راست و رهوان .

143. وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ: بهو شیوهیهش ئیوهمان بهگه لیکی میانه رهو گپراوه (له همموو روویه کهوه ، له رووی عیبادت و خواپه رستهیهوه ، له رووی دنیاو قیامه تهوه ، له رووی داخوازیه کانی روچ و نه فسهوه .. هتد) تا ببنه شایهت بهسهر خه لکیهوه (تا بزائن ئەم ئاین و بهرنامهیه هممووی مایهی خپرو سه ربه رزیه بو تاک و کۆمه ل له همموو سه رده میکدا و له همموو بواره کانی ژیاندا) و بو ئەوهی پیغه مبه ریش (له همموو ئەو بو ارانه دا مامۆستاو رابه ری ئیوه بیئ و له روژی قیامه تدا) شایه تی بدات (بو دل سو زانی ئوممه تی له سه ر ئەوهی به ئه رکی سه رشانی خویان هه ستاون) و ئەو قیبله و رووگه یه ش رووت تی کردبوو (که بیت المقدس بوو) گۆرانکاریشمان به سه ردا هینا ته نها بو ئەوه بوو بزاین و دهر بکه ویت ، کئ شوینکه وتهی پیغه مبه ر ده بیئ و کیش پاشه و پاش هه لده گه ریته وه ، هه رچه نده (گۆرینی قیبله) بوو به هو ی ناره حه تیه کی گه وره ، مه گه ر له سه ر ئەوانه ی خوا دل یانی دامه زانده بوو و رینمووی کردبوون ، بیگومان خوا ئیمان و باوه پاریدی و (نوژتاتن) زایه ناکات ، چونکه به راستی خوا بو خه لکی ، زۆر به سو زو به به زه می یه .

144. قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ : (ئەي پيغەمبەر) بەراستی چاوگێرێ و هەلسورانى رووخسارت روو بەئاسمان دەبينين (كه به هيوای رووگەيهكى تايبهتیت ، ئيمەش ئاگادارى نيازى دلت بووين) سویند بەخوا ئيمەيش رووت وەردهچەرخینين بۆ رووگەيهك پيى رازى و خوښنوود بيت ، دە رووت وەرچهرخينه بەرەو لای كهعبه (المسجد الحرام) و ئيوەش ئەى موسولمانان لە هەر كۆى بوون ، بەرەو لای ئەوئ رووتان وەرچهرخينن ، بەراستی ئەوانەش كتيبيان پي گەيشتووہ (لە گاورو جوو) چاك دەزانن كه (ئەم گۆرانی رووگەيه) حەقیقەت و راستيه و فەرمانى پەروردگاربانە (لە تەورات و ئينجیلدا ئاماژەى بۆ كراوە) و خوا هەرگيز بي ئاگا نيه لەو كارو كردهوانەى كه ئەنجامى دەدن .

145. وَلَئِنْ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ : سویند بەخوا ئەگەر بچیت بۆ لای ئەوانەى كتيبيان بۆ هاتووہ ، بە هەر بەلگەيهك بتهويت شوينى راستى بكهون و رووبكهنه رووگەى تۆ ، رووى تيناكەن و بەقسەت ناكەن ، تۆش هەرگيز شوينكهوتەى رووگەى ئەوان نابيت ، ئەوانيش هەندىكيان شوينكهوتەى رووگەى هەندىكى تريان نين ، سوین بەخوا ئەگەر تۆ شوين هەواو ئارەزووى ئەوان بكهويت ، دواى ئەوہى زانىارى تەواوت پيراگەيهنرا لەم بارەيهوہ ، بيگومان تۆ دەچيته ريزى ستهمكارانەوہ (ئەستەمە تۆ وابيت ، ئەى فرستادەى خوا) .

146. الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ : ئەوانەى كتيبمان پي بەخشيون پيغەمبەر دەناسن هەرودەك چۆن ئەوہكانى خويان دەناسن ، بيگومان دەستەيهك لەوان ئەو راستيه دەشارنەوہ ، لەكاتيكدەشزانن محمد فرستادەى خوايه .

147. الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ : حەق و راستى هەر ئەوہيه لەلايهن پەروردگارتهوہ پيئ راگەيهنراوہ ، نەكەى لە ريزى ئەو كەسانەدا بيت گومان و دوودلى (بۆ خەلكى) دروست دەكەن .

148. وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّيٰهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : بۆ هەر گەل و ميللهتيك روگەو قيبلهيهك هەيه ،

خوا روویان ودردهچه رخی نیت بۆ لای ، (ده ئیوهی موسولمان) پيشبرکی بکهن له چاکهکاندا ، روو له هه رکوی بکهن و له هه رکوی بن خوا هه مووتان کۆ ده کاته وه چونکه به راستی ئه و خواجه به توانایه به سه ره هه موو شتی کدا .

149. وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ : له هه ره شوینی که وه در چو یته دره وه (له هه رکوی بوویت له مال یان سه فه ره ، له کاتی نوێژه کاندای) روو بکه ره که عبهی پیروژ ، بیگومان ئه و فه رمانه حه ق و راستیه و له لایه ن په روو درگارت ه وه یه ، خوا غافل و بی ئاگا نیه له و کارو کرده وانیه که ئه نجامی ده دن .

150. وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا

وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ : له هه ره لایه که وه روشتیته دره وه و له هه رکوی بوویت (له کاتی نوێژه کاندای) روو بکه ره که عبهی پیروژ و ئیوهش (ئهی موسولمانان) له هه رکوی بوون و هه ن رووتان ودرچه رخی ن به لای ئه ودا ، تا خه لکی و میله تانی تر هیچ به لگه یه کیان نه بیته به سه رتانه وه ، مه گه ره سه ته مکارانیان (که به هیچ به لگه یه که قایل نابن و هه ره ئاشووب و پیلان ده گپرن) ، جا له و تاوانبارو پیلانگپرانه مه ترسن ، به لکو ته نها له من بترسن ، تا نازو نیعه تی خو متان به ته واوی به سه ردا برژینم (که مانه وه یه له سه ره ریگه ی راست له دنیا دا و به هه شتی به رین و ره زامه ندی خواجه له دوا روژدا) بۆ ئه وه ی هه ول بده ن به رده وام ریباری هیدا یه ت بگرنه به ره .

151. كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ

وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ : هه ره وه کو (بۆ ته واو کردنی نازو نیعه تم) له نیوتاندا پیغه مبه ریکم له خو تان بۆ ره وانه کردوون که ئایه ته کانی منتان به سه ردا ده خوینیته وه ، دل و ده روون و رواله ت و ئاشکراتان خاوین ده کاته وه ، فیبری قورئان و حیکمه ت و داناییتان ده کات ، ئه و شتانه تان فی ره کات که هه رگیز خو تان نه تانده زانی

152. فَادْكُرُونِي أذكركم واشكروا لي ولا تكفرون : ده ی که واته) ئهی ئیمانداران

ئه گه ره یادی من بکهن ، منیش یادی ئیوه ده که م و سوپاسگوزاری من بن و سوپاس ناپه زیرو سپله یی به رامبه رم مه که ن .

153. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ : ئەى

ئەوانەى ئيمان و باوەرپتان هیناوه داواى کۆمەک و یارمەتى له خوا بکەن بهەوى ئارامگرتن و نوێژ کردنەوه ، دلنیا بن که خوا یارو یاوەرى خۆگرو ئارامگرانه .

154. وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ : جا

هەرگیز بهو کهسانەى له رینگەى خوادا دەکوژرین و شەهید دەبن ، مه لێن : مردوون ، نه خیر ئەوانه زیندوون و به لām ئیوه ههست به زیندووویەتى ئەوان ناکەن .

155. وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ

وَالشَّمْرَاتِ وَبَشْرٍ الصَّابِرِينَ : سویند به خوا تا قیتان دهکهینهوه به کهمیک له ترس و بیم و برسیتی و کهم بوونی مال و سامان و مردنی کەس و کارو تیاچوونی بهرو بوومی کشتو کال ، جا مژده بده بهو کهسانەى خۆگرو ئارامگرن ..

156. الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ : که ئەوانەن هەر

کاتیکی تووشی به لاو ناخۆشیهک دەبن ده لێن : ئیمه مولکی خوا بن و هەرچی هه مانه به خشی خوايه ، سه ر ئەنجامیش تهنه ا هه ر بو لای ئەو زاته یه گه رانه وه مان .

157. أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ : ئا

ئەوانه چه نده ها ستایش و رحمت و میهره بانى هه ر به سه ر ئەواندا ده باریت له لایه ن په روه ر دگاریانه وه و ئەوانه ئەو کهسانه ن رییازی هیدایه تیان وه رگرتووه .

158. إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ

أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ : به راستی یه فا و مهروه (که دوو جینگه ن له پال که عبه دا) له دروشمه کانی خواى په روه ر دگارن ، جا ئەوه ی چه جى مالى خوا ده کات ، یا خود عه مره ئەنجام ده دات (که له هه موو کاتیکی سالد ا ده کريت) ئەوه ه یچ گونا هیکی له سه ر نییه ئەگه ر هاتو چۆو بکات له نیوانیاند ا ، ئەوه ش خۆ به خشی ده کات و (عه مره و گواف) ی زیاتر ده کات با بزانی ت که خوا سو پاسگوزارو زانایه .

159. إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي

الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ : به راستی ئەوانەى که بهرنامه و رینمووییه کانی ئاشکرای رهوانه کراوی ئیمه دهشارنه وه که نار دوومانه ، دواى ئەوه ی بو خه لکیمان روون کردۆته وه له کتیبه کاند ا ، ئا ئەوانه خوا نه فرینیان لیده کات و

نه فرين كارانيش نه فره تيان ليده كهن ...

160. إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولَئِكَ أَثُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

: جگه له وانهی که تهوبه یان کردوه و چاکسازیان نه جامداوه و نهو حه قیقهت و راستیان روون کردوتهوه که جاران شار دبوویانهوه ، ئا نه وانه گه پانه وه که یان لی وهرده گرم و تهنها منیشم زور تهوبه وهرگرو دلوفان و میهره بانم .

161. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ

أَجْمَعِينَ : به راستی نه وانهی که بی باوه پوون و به بی باوه پی مردوون ، ئا نه وانه له عنهت و نه فرینی خواو فریشته کان و هه موو خه لکیان به گشتی به سه ردا داده باریت

...

162. خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ : نه وانه بهو

نه فرینه وه له ئاگری دوزه خدا بو هه میشه ده مینه وه و نهو سزایه یان له سه ر سووک ناکریت و به چاوی سوزه وه ته ماشا ناکرین .

163. وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ : خوای ئیوه خوایه کی

تاک و ته نهاییه ، جگه له و زاته خوایه کی تر نیه ، هه ر نهو خوایه ش به خشنده و میهره بان و به به زه ییه .

164. إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي

فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ : به راستی له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و ئالوگوری

شهوو روژدا و لهو کهشتیانه دا که ده گه پین به ده ریادا و به هویه وه سوود به خه لکی ده گه یهن و لهو ئاوهی که خوا له ئاسمانه وه ده یبارینیت و ئینجا به هویه وه زهوی پی زیندوو ده کاته وه دوا و وشک بوون و مردنی ، ههروه ها جوره ها زینده وهر و گیانله بهر و مارو میرووی له سه ر رووکاری زهویدا بلاو کردوتهوه و گوړاندن و هاتووچو پیگردنی باو شه مال و راگیر کردنی هه وره کان له نیوان ئاسمان و زهویدا ، نه مانه هه موو به لگه و نیشانهی به هیزن بو نه وانهی که عه قل و بیرو هوشیان ده خه نه کارو بیر له ده سه لاتی بی سنووری خوا ده که نه وه .

165. وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا

أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ

شَدِيدُ الْعَذَابِ : (له گهل ئه وهه موو به لگه ئاشکرایانه دا) هه نديک کهس هه يه له جياتي

ئهو هي خواپه رست بيت ، شتاني تر داده تاشيت بو خوي و (شوین رينمووييه کاني خوا

ناکه ویت و) خو شه ويستی و سوژی ديدات به و بت و بهر نامولکه و تووله ريگه يانه و

خوشي دهوین ، وهک چون ئيمانداران خويان خوش دهویت ، به لام ئه وانهي ئيمان و

باوهريان هيناوه زور زياتر خويان خوش دهویت (ههر بهراورد ناكریت) جا ئه وانهي

که سته ميان کردوه گهر ده يانزاني له کاتيکدا که به چاوي خويان رووبه پروي ئه و

سزايه ده بنه وه ، که به راستي بويان در ده که ویت که هيزو تواناو دسه لات ههر

هه مووي به ده ست خويه و دلنيا ده بوون که ئه و خويه سزاکهي زور به نازاره (بو

سته مکاران) .

166. إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ

الْأَسْبَابُ : له و کاته دا سزاي روژي دوايي ده بينن ، ئه وانهي که خه لکي

شوینيان که و تبوون خويان به ربي ده کهن و له شوینکه و ته کانيان حاشا

ده کهن ، به تايبه ت کاتيک ئه و سزا توندو تيژه ده بينن ، هه موو

په يوه نديه کان ده بچريت که له نيوانياندا هه بوو و هيچ به لگه و بيانويه کيان

به ده سته وه نامينيت که خوياني پي رزگار بکهن .

167. وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُوا مِنَّا كَذَلِكَ

يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ : ئه وانهي که

شوینکه و ته بوون ده ليين : خوژگه نوره يه کمان بو بلوايه ئيمه ش ئاوا خو مان

به ربي ده کرد له وان ، هه روهک ئه وان خويان به ربي کرد له ئيمه ، ئا به و

شيويه خوا سه رئه نجامي کارو کره وه کانيان نيشان ديدات و بويان ده کاته ئاخ

و چه سره ت له سهريان ، به راستي ئه وان هه رگيز له دوزه خ در چوونيان ني يه

168. يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ

الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ : ئه ي خه لکينه ! له رزق و روژي حه لال و پاکی

زه وي بخون (توخني قه ده غه کراوان مه کهون) و شوین هه نگاوه کاني شه يتان

مه کهون ، چونکه بيگومان ئه و دوژمنيکی ئاشکراتانه .

169. إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ :

بیگومان ئەو شەیتانە ھەر فەرمان بە خراپە و گوناھو تاوان دەکات و ھەرودھا ھانتان دەدات بۆ وتنی ھەندیک شت یان ھەلبەستنی ھەندیک گوفتار بە دەم خواوە بێ ئەوەی بزانی (کە سەرئەنجامی ئەو کارەتان چەندە مەترسیدارە) .

170. وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ

كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ : ئەگەر بەو خەڵکە نادانە بوتریت :

شوینی ئەو بەرنامەییە بکەون کە لە لایەن خواوە رەوانە کراوە ، دەلێن : نەخیر ، ھەر شوینی ئەو دەکەوین کە باوو باپیرانمان پیوەی ئالوودە بوون و لەسەری راھاتوون ، ئایا ئەگەر باوو باپیرانیشتیان تێ نەگەیشتوو هیچ نەزان و ناشارەزاو رینمووییش وەرنەگرن (ھەر شوینیان دەکەون!!) .

171. وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ

بُكُمْ عُمِّي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ : نموونەیی بێ باوەرێ (لەگەڵ پیغەمبەردا لەوەی

کە سوود وەرنەگرن لەم قورئانە) وەکو ئەو شوانە وایە : کە ھاوار دەکات بەسەر ئاژەلەکەیدا ، بەلام تێی ناگەن ، تەنھا ئەوەیە کە گوێیان لە ھات و ھاواریکە ، ئەوانە کە پڕۆ لال و کوێرن و ژیری و ھۆشمەندیان لە دەستداوە .

172. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ : ئەو ئەوانەیی باوەرێتان ھێناوە ، بخۆن لەو رزق و رۆزیە چاک و باشانەیی کە پێمان بەخشیوون و بەر دەوام سوپاسگوزاری خوا بکەن ئەگەر ئێوە تەنھا ئەو دەپەرستن .

173. إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ فَمَن

اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ : (خوای

پەروردگار) تەنھا مردارەو بوو و خوینی و گوشتی بەراز و ئەو مالانەیی کە ناوی غەیری خوایان لەکاتی سەربرییدا لەسەر ھێنراوە ، حەرامی کرووھ لێتان ، جا ئەگەر کەسێک پیویستی ناچاری کرد بە خواردنیا بێ زیادەپەروی و لە سنوور دەرچوون ، ئەو ھیچ گوناھیکی لەسەرنی یە ، بەراستی خوا زۆر لیخۆشبوو بە بەزەیی و دلۆقانە .

174. إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ

مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ : بیگومان ئەوانەیی نیگای خوا دەشارنەووە کە لە کتێبەکانیدا رەوانەیی کردوون

(تهورات و ئینجیل و قورئان) و بهو شارندنه و هیه نرخیکی کهم بهدهست دههینن (ئهگهر هه موو دنیاشیان دهسکهوئیت له بهرامبهریهوه ههر کهمه) ، ئا ئهوانه تهنهئا ئاگر دهخون و سکیانی لی پر دهکهن و له روژی قیامهتدا خوای گهوره نایاندوئینیت و خاوئینیان ناکاتهوه (له چلک و چهپهلی گوناهیان) و ههر سزای بهئیشیان بو ههیه ...

175. **أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا**

أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ : : ئا ئهوانه کهسانیکن که گومراییان وهرگرتوو له باتی هیدایهت و سزایان کپیوه له باتی چاوپۆشی و لیبووردن ، ئای چهنده خوگرن لهسهه ئاگری دۆزهخ !!

176. **ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي**

شِقَاقٍ بَعِيدٍ (ئهو ههپهشهیه) له بهر ئهوهیه بهراستی خوا کتیبه پیرۆزهکانی بهحق و راستی دابهزاندوو ، بیگومان ئهوانهش که ناکۆکیان لهسههه ههیهوه ههر رایان جیاوازه له بهرامبهه کتیبه ئاسمانیهکانهوه ، ئهوانه ههر له کیشمه کیش و بهربههکانیهکی دوور له راستیدان .

177. **لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ**

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ :

کرداری چاک و کاری باش تهنهئا بریتی نیه له رووکردنتان بهرهو پۆژههلات و پۆژئاوا (چونکه جولهکه زور لهسهه گۆرانی قیبله دووان و پرو پاگهندهی زوریان کرد) ، به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتیه لهوهی که ئادهمیزاد باوهپی هینابیت به خواو به پۆژی دوایی و به فریشتهکان و بهکتیبهکان و به پیغهمبهران ، ههروهه مال و سامانی بهخشی بیت - لهگهلا خوشهویستیدا بوی - بهخزمان و ههتیوان و ههژاران و ریپواران و داواکاران و له پیناوی ئازادکردنی بهندهکاندا ؛ ههروهه نوپۆژی بهچاکی ئهجام دابیت و زهکاتیشی له مال و سامانی دهرکردبیت و ئهوانههی وهفادارین بهپهیمانهکانیان کاتیک پهیمانیان دابیت ، ئهوانهش که له کاتی نهاری و ههژاری و نهخۆشی و ناخۆشی و کاتی جهنگ و شهرو شوپدا ئارامگرن ، ئا ئهوانه کهسانیکن راستیان کردوو و ههر ئهوانهشن پاریزکارو خواناس و دیندارن .

178. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ
وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدِّءِ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ
عَذَابٌ أَلِيمٌ : ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه ، پێویست کراوه لەسەرتان :

تۆ لەسەندنەوه بۆ کوژراوهکان ، کەسیکی ئازاد بەکەسیکی ئازاد و بەندەش لە
جیاتی بەندە و ئافرەت لە جیاتی ئافرەت (واتە هەر کەسیک بە تاوانی
کوشتنی ناحەق هەستا دەبێت بکوژرێتەوه) ، جا ئەوهی چاوپۆشی شتیکی لیکرا
لەلایەن براکەیهوه ، با حەقداری کوژراوهکە چاک رەفتارێت لەگەڵ بکوژەکه داو
بکوژەکه بە جوانی بەهای کوژراوهکە بدات و ئەوه کار ئاسانکردن و سۆزو
میهرەبانیه که لە لایەن پەرورەدگار تانەوه (کە لە جیاتی کوشتنەوه خوینبایی
وەرگریت) ئەوسا ئیتر ئەوهی لەوهودوا دەستدریژی بکات و لە سنوور بترازیت
سزای بەئیشی بۆ ئامادەکراوه .

179. وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ : ئەى

هۆشمەندەکان ژیا ئانتان تەنها لە تۆ لەسەندنەوه دایه (لەو کەسانەى خەلکی
بەناحەق دەکوژن) ، بۆ ئەوهی تەقواو لە خوا ترسان ببیتە پیشهتان و خو
لە دەستدریژی و تاوان بە دوور بگرن .

180. كَتَبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَجَرَ إِحْدَاكُمُ الْمَوْتَ بِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَيْبَةَ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالرَّقِيبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ : پێویستکراوه لەسەرتان کاتیک
یەکیکتان مەرگی نزیک بوهوهو سامان و مال و داراییهکی بەجی دەهیشت ، با
وهسیهت بکات کە هەندیکی بدریت بە دایک و باوکی و خزمانی بەشیوهیهکی
جوان و لەبارو ئەمه پێویست و ئەرکه لەسەر خواناس و پارێزکاران .

181. فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ : جا ئەوهی ئەو وهسیهته دهگۆریت دواى ئەوهی بیستی و بەباشی
وهی گرت ، گوناھی تەنها لەسەر ئەوانهیه که دهگۆرن ، بەراستی خوی
پەرورەدگار بیسهرو زانایه (بە گوفتار و نیهتیا) .

182. فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَحِيمٌ : جا هەر کەس دەترسا لە وهسیهت کارهکه ههله یان گوناهیکی یان ماف
خۆرییهکی ئەنجام بدات (گیروگرفت بۆ وهرهسه دروست بکات) ئینجا ریکی خستن ،
ئەوه هیچ گوناھی لەسەرنیه (بەلکو بەخیر خواز لە قەلەم دەدریت) بەراستی خوا زۆر

183. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ : ئەه‌ی ئەو كه‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه‌ پۆژوو‌ی رهمه‌زان له‌سه‌رتان پێ‌ویست كراوه‌ هه‌ر وه‌كو له‌سه‌ر گه‌لانی پێش‌ ئێ‌وه‌ پێ‌ویست كرابوو ، بۆ ئە‌وه‌ی خواناسی و پارێزكاری بكهن .

184. أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ : چه‌ند رۆژێ‌کی ژمێ‌رراوی دیاریكراو (كه‌ مانگی رهمه‌زانه‌) خۆ ئە‌گه‌ر كه‌سێ‌ك له‌ ئێ‌وه‌ نه‌خۆش بوو یان له‌سه‌فه‌ردا بوو با به‌ ئە‌ندازه‌ی ئە‌و رۆژانه‌ی بۆی نه‌گیراوه‌ له‌ رۆژانیکی تردا بیانگریته‌وه‌و ئە‌وانه‌ش كه‌ به‌ زه‌حمه‌ت ده‌توانن به‌رپۆژوو بن (وه‌كو پیره‌مێ‌ردو نه‌خۆشه‌ به‌رده‌وامه‌كان) ئە‌وه‌ با ژه‌مێ‌ك خواردن ببه‌خشن به‌ هه‌ژاریك ، ئە‌وه‌ی زیاتر ببه‌خشیت ئە‌وه‌ باشتره‌ بۆی ، بې‌گومان ئە‌گه‌ر به‌رپۆژوو بن چاكتره‌و پاداشتی زۆرت‌ره‌ ئە‌گه‌ر بزائن و (بتوانن) .

185. شَهْرَ رَمَّحَانَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَّامًا هَدَاكُمُ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ : مانگی رهمه‌زان (ئە‌و مانگه‌یه‌) كه‌ قورئانی تیادا هاتۆته‌ خواره‌وه‌ ، له‌كاتێ‌كدا ئە‌م قورئانه‌ رێ‌نموویی به‌خشه‌ به‌ خه‌لكی و به‌لگه‌ی زۆری تیادایه‌ ، له‌ رێ‌نموویی و جیاكردنه‌وه‌ی راست و ناراست و حه‌ق و ناحه‌ق ، جا كه‌سێ‌ك له‌ ئێ‌وه‌ مانگی رهمه‌زانی بینی (یان هه‌والی بینینی پێ‌درا) ، ده‌با ئە‌و مانگه‌ به‌رپۆژوو بی‌ت ، ئە‌وه‌ش كه‌ نه‌خۆش بی‌ت یان له‌ سه‌فه‌ردا بی‌ت با له‌ رۆژانی تردا به‌و ئە‌ندازه‌ بې‌گریته‌وه‌ ، چونكه‌ خوا ئاسانكاری بۆ ئێ‌وه‌ ده‌وێ‌ت و نایه‌وێ‌ت (په‌رستن و فه‌رزه‌كانتان) له‌سه‌ر قورس و گران بكات و بۆ ئە‌وه‌ی ئە‌و ماوه‌ دیاریكراوه‌ ته‌واو بكهن و خوا به‌گه‌وره‌ بگرن و سوپاسگوزاریشی بكهن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی كه‌ رێ‌نموویی كردوون (سروودی جه‌ژن : الله اكبر الله اكبر الله اكبر ، لا اله الا الله و الله اكبر ، الله اكبر و الله الحمد ،

به جیهینانی ئەم فەرمانه خواییهیه) .

186. وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا

لي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ : (ئەى محمد) ئەگەر بهنده كانم پرسيارت لیبكه

دەبارەم ، ئەووە من نزیكم لیبانهووە ، بە هاناو هاواری دوعا گو یانهووە دەچم هەر کاتیك لیم بپارینهووەو نزا بکەن ، دەبا ئەوايش بە دەم بانگهوازی منهووە بین و باوهری دامه زراو به من بهینن ، بۆ ئەووەی ریگای هوشیاری و ناگای بگرنه بهر (بۆ به دەستهینانی سه ره برزی و سه رفرازی هه ردوو جیهان) .

187. أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لَبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لَبَاسٌ

لَهُنَّ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ : له شهوگاری ره مه زاندا تیکه ل بوونتان له گه ل

هاوسه رانتاندا هه لال کراوه ، ئەوان پۆشاکن بۆ ئیوه و ئیوهش پۆشاکن بۆ ئەوان ، خوای گه وره دهیزانی که ئیوه خو تان ده خه له تاند (له نزیك بوونه و هه تان له هاوسه ره کانتانهووە ، چونکه دوودل بوون و نه تانده زانی هه لاله یان نا) ، به لام خوای میهره بان تۆبه ی لی وه رگرتن و لی تان خو شبوو ، که و ابو له ئیسته به دواوه (له شهوگاردا) نزیکیان بکەن و ئەووە داوا بکەن خوا بوی برپار داون (له نهووە چاک و خواناس) ، ده بخۆن و بخۆنهووە هه تا به روونی به ره به یان و سپیده تان بۆ دهرده که ویت و له رۆژه له تاتهووە دیارده دات و تاریکی شهو لاده بات ، له و هه دوا رۆژووه که تان ببه نه سه ر تا شهو دادیت و (خو رتاوا ده بیت) و نزیکی له گه ل هاوسه ره کانتاندا مه که ن له کاتی کدا که ئیوه برپاری مانه تان (بۆ خوا په رستی) له مزگه وته کاندا داوه ، جا ئەوانه ی که باسکران چه ند سنووریکی خوان و مه یان به زینن و نزیکیان مه که ون ، نا به وشیه یه خوا نایه ت و رینمووییه کانی خو ی روون ده کاتهووە بۆ خه لکی ، بۆ ئەووە پاریزکاری بکەن .

188. وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا

مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ : نه که ن مال و دارایی یه کتر له

نیوانتاندنا به ناحهق بخؤ (وهک بهرتیل و سوو ، یان داگیرکردن و فروفیل ...) نهکهن ههندیکی بدهن بهکاربهدهستان بؤ نهوهی ههندیکی مالی خه لکی بخؤن له ریگهی ناحهق و گوناهوه ، له کاتیکدا خوشتان دهزانن که نهو کاره رهوا نیه .

189. **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ** : پرسیارت لیدهکهن دهر بارهی نوی بوونهوهی مانگهکان ، پییان بلئی نهوه بؤ دیاریکردنی کاتهکانه بؤ خه لکی و بؤ زانینی کاتی چهج (خوای گهوره ریکی خستوهه) ، چاکه و چاکه کاریش نهوه نیه که له پشتنهوه خوستان بکهن به مالاندا (که نهمه کاریک بوو لهسه ردهمی نهفامیدا نه انجام دهدرا دواي گه پرانهوه له چهج) به لکو چاکه نهوه یه که نهو کهسه له خواترس و پاریزکار بیټ ، له دهرگای مالهکانهوه بچنه ژورهوه ، له خوا بترسن بؤ نهوهی سهر فراز بن .

190. **وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ**

الْمُعْتَدِينَ : بجهنگن له پیناوی ریبازی خوادا دژی نهوانه ی که دژتان

دهجهنگن ، نهکهن دهستدریژی بکهن (دژی ژن و منال و مالآت و ... هتد) چونکه بهراستی خوا نهوه دهستدریژکه رانه ی خویش ناویټ .

191. **وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمُوهُمْ وَالْفِتْنَةُ**

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِن

قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ : (دهستدریژکه ران) بکوژن له ههر

کویدا دهستان کهوتن و دهستان بهسه ریاندا رویشت و دهریان بکهن لهو شوینه ی که دهریان کردوون (که شاری مهککه بوو) ، بیگومان هاوه لگه ری و زور کردن له ئیماندار تا پاشگهز ببیتهوه له ناینه که ی له کوشتن خراپتره ، مهجهنگن دژی کافران له سنووری مزگهوتی حهرام و (که عبه) دا هه تا نهوان شه رتان پی نه فرۆشتن و نه جهنگن دژتان ، خو نهگه ر شه ریان پی فرۆشتن و جهنگان دژتان ئیوهش بجهنگن دژیان ، چونکه ههر ئاوايه پاداشتی نهوه بیباوه رانه .

192. **فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ** : خو نهگه ر نهوانه کولیانداو شه ریان

وهستان ، نهوه خوا زور لیبوورده و میهره بانه

193. وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ

إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ : خو ئه گهر کافران کوليان نه داو ههر جهنگان و پيلانيان گپړا) ئيوهش بجهنگن دژيان تا وهکو هاوه لگهري و ئاشوب و ناخوشى نه مينيت ، ههروه ها تا دين و ئاين و بهرنامه و فه رمانږه وايي ههر بو خواى گه وره بيت ، خو ئه گهر کوليانداو وازيان هينا ، نهوا هيچ جوړه دژايه تيه کيان نامينيت ته نها دژ به سته مکاره کانيان نه بيت .

194. الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ

فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

: (پيژى مانگى حه رام په يوه سته به پيژ گرتنى نه وان بو ماگى حه رام (واته: نه گهر له و مانگانه دا جهنگان دژتان که جهنگ تيايدا حه رامه ئيوه حه قى بهرگريتان هه يه) و ده سترپيژى بو سهر ههر شتيكى حورمه تدار ده بيت توله ي بسه نريت به يي زياده روى ، جا نه وهى که ده سترپيژى ده کاته سهرتان ، ئيوهش ما فتان هه يه به قه دهر ده ست دريژييه که ي نه و ، توله ي خو تان بکه نه وه و له خوا بترسن و ، چاک بزائن که به راستى خوا يارو ياورى پاريزکارانه .

195. وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ : له پي و پييازي خواداو بو رهمه ندى نه و ، مال و

سامانتان ببه خشن ، به ده ستي خو تان ، خو تان به ره و تياچوون مه بهن (چونکه ره زيلى و ده ست نوقاوى مايه ي تياچوونه) ، هه ميشه خير و چاکه نه نجام بدن و چاکه خواز بن و (مال و سامانتان له پيناوى خوادا ببه خشن) چونکه به راستى خوا نه و چاکه کارانه ي خو شده ويت .

196. وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا

تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّنْ رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ : حه ج و عه مره به چاكي و

ته و او ي بو به ده سته ينانى رهمه ندى خوا نه نجام بدن ، جا نه گهر پيتان ليگيراو نه رکه کانتان بو نه نجام نه درا (به هوى نه خوشى يان ههر هو يه کى تر) نه وه ده توانن مالاتيک بکه ن به قوربانى به گو يره ي تونا ، سهرتان مه تاشن و

(ئیحرام مه شكینن) تا قوربانیه كه نه نجام نه دریت و به جیبی خوی نه گات ، جا ههر كه سینكتان نه خۆش بوو یان برین و ئازاریك له سه ریدا هه بوو (پیویست بوو مووی سه ری یان هه ندیكى لابیات) با فیدییه بدات (كه بریتیه له وهی) به رۆژوو بیئت ، یان خیریك یان قوربانیهك بکات ، جا ههر کاتیك كه له ئاسوودهیی و ئاسایدا بوون ، ئه وهی كه دهیه ویت نیوان چهج و عه مره (ئیحرام بشکیئیت و پۆشاکى ئاسایی له بهر بکات) ده بیئت به گویره ی توانای خوی قوربانیهك بکات ، ئه وهش كه نه یبوو قوربانى بکات ، با سى رۆژ له چهج به رۆژوو بیئت و چهوت رۆژیش كه گه رانه وه (ناو مال و حالى خویان) ئه وه ده کاته ، ده ، رۆژی ته واو ، جا ئه مه بو ئه وه كه سانه یه كه خه لکی مه ککه وه دورو به ری نین ، له خوا بترسن و پارێزکاربن و بزائن كه به راستی خوا سزاو تۆله ی زۆر سه خته (له وانهی كه سه ریچی ده کهن) .

197. الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُوا يَا أُولِي الْأَلْبَابِ : چهج له چه ند مانگیكى دیاریکراو دایه و (خوی بو ئاماده ده کریت و نیه تی لیده هیئیت) جا ئه وهی كه له و مانگانه دا ده سته کار بوو و بریاریدا چهج بکات ، ئه وه ده بیئت نزیکی هاوسه ری نه که ویت و شه ره چه پۆک و گونا هو موجه له و گوفتاری نادروست ئه نجام نه دات ، بیگومان ههر خیر و چاکه یه ک ئه نجام بدن خوا پیی ده زانیئت و ئاگاداره لی ، به رده وام هه ول بدن كه زه خیره و تویشو و بخه ن ، بیگومان چاکترین زه خیره ش ته قواو پارێزکاریه ، به رده وامیش له من بترسن ئه ی خاوه ن بیرو هۆشه کان .

198. لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ : هیه چ گونا هبار نابن ئه گهر له کاتی چه جدا له فه زلی په روه ردگارتان ، خۆتان به هره وه ر بکه ن (وهک بازرگانی و شت کرین) ههر کاتیك له عه ره فات دابه زین و گه رانه وه ، یادی خوا بکه ن له لای (مشعر الحرام كه : کیویکه له داوینی مزدلفه دا) و یادیشی بکه ن وهک چۆن ریئمووی کردوون و هیدایه تی داوون ، چونکه به راستی ئیوه پیش ئه م ناین ریئووماییه سه رگه ردان و گو مپا بوون .

199. ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

لهوودوا (روو به قوردهيش و سهركرده و دهولهمهندان دهفهرمويت) : خهلكي له
كويوه دابهزين و گهپانهوه نيوهش لهويوه دابهزن و بگهپينهوهو (خوتان
جيامهكهنهوه) و داواي ليخوشبوون له خوا بكن ، چونكه بهراستي پهروهردگارتان
زور ليخوشبوو ميهرهبانه .:

200. فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا

فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ : جاهر
كاتيك نهرك مهناسيكهكانتان بهجي هينا ، نهوكاته يادي خوا بكن
هروهكو چون يادي باو و باپيرانتان دهكن (كاتي خوي عهرو ب زور خويان
ههلكيشاوه به باوو باپيريانهوهو باسيان كردوون) ياخود زور زياتریش
لهوان ، جا ههنديك له خهلكي ههيه كه دهليت : پهروهردگار ههرچيمان پي
دهبهخشيت له دنيا داييمان ببهخشه ، بيگومان نهو جوړه كهسه له قيامهتدا
بي بههروهو بي بهش و بي ريژه .

201. وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ

النَّارِ ههشيانه كه دهليت : پهروهردگار له دنيا داييرو چاكو نازو نيعمهتمان پي
ببهخشهوه ، له قيامهتيشدا له نازو نيعمهتهكاني بههشت بههرمهندمان بكو ، له
سزاي ناگري دوزهخ بمانپاريژه .:

202. أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ : ئا نهوانه له

ههنديك لهو كارو كردهوانهه كه نهنجاميانداوه بههروهو دهبن له دنياو
قيامهتدا و خوا زور بهخيروي ليپرسينهوه نهنجام ديدات (ههركهسه بهو
شويينه دهگهيهنيت كه له دنيا داهست پيشخهري بو كردوه) .

203. وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ

عَلَيْهِ لَمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ : له روژانيكي دياريكراودا(كه
روژاني جهژني قوربانه) يادي خوا بكن نهوهه كه پهله بكات و له دوو روژدا شهيتان رهجم
بكات نهوه هيج گوناهي لهسه نيهه ، نهوهش دواي بخت و (به سي روژ نهنجامي ديات)
ههركهسه لهسه نيهه ، بهتاييهت بو نهوانهه كه خويان له نافهرماني خوا دهپاريزن ،
جا له خوا بترسن و بزائن سهرنهنجام نيوه بولي نهو دهگهپينهوه ، (لهبهردم دادگاي

ئەودا) كۆ دەكرىنەو .

204. وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ

الْخِصَامِ : هەندى كەس ھەن قسەو گوفتار و دەم پاراوييان لە بارەى ژيانى ئەم

دنياهەو سەرسامت دەكات ، خویش بە شايەت دەگریت و دەلیت : دل و زمانم يەكسانن ، لە كاتىكدا ئەو سەرسەختترين كەسە لە ھەموو جۆرە دوژمنايەتھەكدا .

205. وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

الْفَسَادَ ھەر كاتىك ئەو جۆرە كەسە پىشتى ھەلكردو دەسەلاتى پەيدا كرد ؛ ھەول و

كۆشش دەدات لە زەويدا تا ئاشوب بەرپا بكات و خراپە بپروينيت و كشتوكال لەناو

ببات و پاكتاو كردنى پەگەزى ئەنجام بدات ، بيگومان خوا فەسادو خراپە و تاوانى

ناويت .

206. وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ خَوْءُهُ كَهَرٍ يَبِي

بوتريت : لە خوا بترسە ، (ھەروا بۆت نالويت) ، غەپرایی دەيگريت و شانازيى بە گوناھو

تاوانەو دەكات و سوور دەبيت لەسەرى ، تۆلە لە ئيماندارە دلسۆزەكە دەسيينيت و

تاوانباريشى دەكات ، جا ئەو خوانەناسە دۆزەخى بەسە ، سويند بەخوا ئەو دۆزەخە شوين

و جيگەو لانەيەكى نالەبارە . :

207. وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ : ھەندى

خەلكيش ھەن (پيچەوانەى ئەوانەى باسکران) خويان دەفرۆشن بۆ بەدەستھينانى

رەزامەندى بەخوا ، خواى گەورەش بەسۆزو ميھرەبانە بەرامبەر ئەو جۆرە بەندانەى .

208. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ

عَدُوٌّ مُّبِينٌ : ئەى ئەوانەى ئيمان و باوەرتان ھيناو ھەر ھەمووتان خوتان بخەنە

ژير سايەى ئيسلامەو و بە تەواوى پەيرەوى بکەن و شوينى ھەنگاوەکانى شەيتان

مەكەون ، چونكە بەراستى ئەو دوژمنى ئاشكراتانە (ھەميشە دەيەويت شەرو جەنگ

لە نيوان خەلكيدا بەرپا بكات و لە ئيسلام دووريان بخاتەو) .

209. فَإِن زَلَلْتُمْ مِّن بَعْدِ مَا جَاءتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ : خۆ ئەگەر

لاتانداو ھەلەو گوناھتان كرد دواى ئەو ھى كە ھەموو شتيكتان بۆ روون كرابۆو ،

ئەو چاك بزانن كه خوا بە دەسەلاتە (تۆلەتان لى بىسېنىت) و دانايە (پەلە ناكات بەلكو بگەرېنەو بە بۆ سەر راستە شەقام) .

210. هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ : ئايا ئەوانەى كه رىبازى ئىسلاميان ناوئىت چاوەرپى چى دەكەن؟ جگە لە هاتنى خواى گەورە بۆ لايان لە نيو سىبەرى پەلە هەورى سىپى لەگەل فرىشتەكاندا ، ئەوكاتە هەموو شتىك كۆتايى پى هينرا (دەرگای تەوبە داخراو كۆتايى بە دنيا هات) ، ئەوسا هەموو كارو فرمانىك هەر بۆ لای خواى پەروەردگار دەگەرپىتەو .

211. سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيْنَهُ وَمَنْ يُدِلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ : (ئەى محمد) لە ئەوئى ئىسرائىل بپرسە : چەندە بەلگەى روون و ئاشكرامان پى بەخشيون؟ جا ئەوئى نىعمەتى خوا بگۆرپىت ، (لە يەكخوئاسى لايدات) دواى ئەوئى بۆى هاتوو ، ئەو بەراستى خوا تۆلەى زۆر سەخت و بە ئازارە (لەو جۆرە كەسانە) .

212. زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ : ژيانى دنيا رازىنراوەتەو بە بىباوەردان (بەلام لەباتى سوپاسگوزارى) گالته دەكەن بە باوەرداران (لەبەر هەژارى و نەدارى و كەم دەسەلاتى) ، بىگومان ئەوانەى كه خاوەنى تەقواو لە خوا ترسان بوون لە پۆژى قىامەتدا لە سەرويانەوئەن (لە بەهەشتى بەرزو بەریندا ، ئەوانىش لە ناخى دۆزەخدان) و خوا (لە دنياىدا) رزق و رۆزى دەبەخشيئ بە هەموو كەس بى ئەوئى گۆى بداتە بىرو باوەردان .

213. كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ السِّنَنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِ اللَّهِ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ : (لە سەرەتای پەيدا بونى خەلكىدا ، پيش تۆفانەكەى نوح) خەلكى ، يەك ئوممەت بوون و خاوەنى تەنها بىروباوەردى يەكتاناسين بون ، (بەلام بەرەبەرە لاياندا) خوايش وئىلئ نەكردن و پىغەمبەرانى

رهوانه کرد ، تا مژده‌دهرو ترسینه‌ربن هاورئ له‌گه‌ل کتیبی ئاسمانیدا ، بۆ روون کرنه‌وه‌ی حه‌ق و راستی ، تا له‌نیوان خه‌لکیدا فه‌رمانه‌وایی و دادوه‌ری ئه‌نجام بدات له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که بۆ ته‌ کیشه‌یان و راو بۆ چوونیان له‌سه‌ری جیاوازه ، که‌سیش جیاوازی و کیشه‌ی له‌سه‌ر به‌ریا نه‌کرد جگه له‌وانه‌ی که ئه‌و کتیبانه‌یان پی به‌خشاوه (که گاورو جوله‌که‌ن) دواي ئه‌وه‌ی به‌لگه‌و نیشانه‌ی روون و ئاشکرایان بۆ هات (که قورئانه ، ئینجا کیشه و دووبه‌ره‌کیان تیدا دروست بوو) ئه‌مه‌ش به‌هۆی حه‌ساده‌ت و سته‌م کردنیانه‌وه (بۆیه په‌یره‌وی حه‌ق و راستیان نه‌کرد) ، ئه‌وسا هیدایه‌ت و رینموویی ئیماندارانی کرد بۆ دۆزینه‌ی حه‌ق و په‌یره‌وی کردنی له‌ نیوان ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی که ئه‌وان کیشه‌یان له‌سه‌ری هه‌بوو و خوا رینموویی هه‌رکه‌سیک ده‌کات که بیه‌ویت و (شایسته بی‌ت) بۆ ریگه و ریبازی راست و دروست .

214. مَ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ
الْبُاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ
نَصَرَ اللَّهِ قَرِيبٌ : نایا لاتان وایه هه‌روا به ئاسانی ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه (بی ته‌نگانه و
ناخۆشی)؟! مه‌گه‌ر نموونه‌ی ئیماندارانی پێشوتان بۆ باس نه‌کراوه ، که تووشی
شه‌رو ناخۆشی و ته‌نگانه و گرانی و نه‌داری بوون و ته‌کانیان خواردوه و زۆریان بۆ
هاتووه به‌پاده‌یه‌ک ، هه‌تا پیغه‌مبه‌ره‌کیان و ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه له‌گه‌لیدا ،
ده‌یانوت : که‌ی په‌روه‌رگار سه‌رکه‌وتن ده‌به‌خشیت؟! ئیتر که‌ی خوا یارمه‌تی
ده‌نیریت؟! ئاگاداربن و دلنیا بن به‌راستی یارمه‌تی خوا بی زۆر نزیکه .

215. يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى
وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ : له تو ده‌پرسن (ئه‌ی
پیغه‌مبه‌ر) که‌چی ببه‌خشن و به‌کیی ببه‌خشن؟ پێیان بلێ : هه‌ر خیریک ده‌که‌ن
سه‌ره‌تا دایک و باوکتان فه‌رامۆش مه‌که‌ن ، هه‌روه‌ها خزمان و هه‌تیوان و هه‌ژاران و
ریبوارانی نه‌داریش ، هه‌ر خیر و چاکه‌یه‌کیش ئه‌نجام ده‌ده‌ن ، دلنیا بن که خوا زانا و
ئاگاداره لێی .

216. كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى
أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ : جه‌نگ له‌سه‌رتان بریار
دراوه که‌شتیکی گرانه لاتان (ئیماندار به‌جه‌سته لای گرانه به‌لام رۆحی پێی ئاسووده‌یه
بۆ به‌رگری له ئیسلام و لا‌بردنی کۆسپه‌کان) به‌لام له‌وانه‌یه شتیکتان لا ناخۆش بی‌ت

که چی خیر له وهدا بیټ ، ههروهه لهوانه یه شتیکتان پی خوش بیټ که چی شه له وهدا بیټ ، بیگومان هه ر خوا خوی ده زانیټ (خیر له چی دایه) ، ئیوه نایزانن . (جهنگ له ئیسلامدا بو به ره لهستی کردنی دوژمنانی داگیرکه رو دوژمنانی دینه و بو لابرندی ئه و کوسپانه یه که نایه لن خه لک ئازادانه بژین و ئازادانه ئه و ریبارزه هه لئیزین که خویان قه ناعه تیان پییه تی ، هه رگیز بو ئه وه نیه که به زور خه لک موسولمان بیټ و میژووی ئیسلام شایه تی حاله و ئه گه ر کاریکی وا رووی دابیټ ئه وه ئاینی ئیسلام لیی به رییه) .

217. يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَرَأُونَ يِقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا لِي بِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ : پرسپارت لیده کهن دهر باره ی جهنگ له مانگی هه رامدا (که بریتین له -

ژوالعهده - ژوالحهه - محرم - رجب) ، بلئ : جهنگ له و جوړه مانگانه دا کاره سات و هه له یه کی گه وره یه ، به ره لهستی ریبارزی خواو بی باوه ری پیی ، جهنگ له مزگه وتی هه رامدا و دهر به دهر کردنی خه لکه که ی زور گه وره تره لای خوا (له کوشتنی که سیکی یان چه ند که سیکی له مانگی هه رامدا) ههروهه ئازاردانی ئیماندار تا هاوه لگه ر بیټ و پاشگه ز بیټه وه تاوانیکه له کوشتن گه وره تره ، (بیگومان بی باوه ران) به رده وام دژتان ده جهنگن هه تا واتان لیبکه ن له دین و ئایننتان پاشگه ز ببنه وه ، ئه گه ر بو یان بکریت ، جا هه ر که س له ئیوه پاشگه ز بیټه وه له ئاینه که ی و به کافریش بمریت ، ئا ئه و جوړه که سانه کاره کانیان پوچه ل ده بیټ له دنیاو قیامه تدا و ئه وانه جینشیننی ناو ئاگری دوزه خن و ژیانی هه میشه یی تیایدا ده به نه سه ر .

218. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ : به راستی ئه وانه ی که باوه ریان هیناوه و ئه وانه ی کوچ و

جیهادو تیکوشانیان کردوه له پیناوی ریبارزی خوادا ، ئا ئه وانه به هیوا و به ته مای ره حمه ت و میهره بانی خوا ی پهروه رگرن ، به راستی خوایش زور لیخوشبوو و دلوقانه

219. يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا لَأَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ :

پرسیارت لیده‌کهن دهرباره‌ی عهره‌ق و قومار ، پییان بلی : لهو دووانه‌دا تاوان و گونا‌هیکی گه‌وره‌هه‌یه ، ههر چه‌نده‌چه‌ن سوودی‌کیشیان تیدایه‌ بۆ خه‌لکانیک ، بیگومان گونا‌هه‌که‌یان گه‌وره‌تره‌ له‌که‌لک و سوودیان ، پرسیارت لیده‌کهن که‌چی ببه‌خشن؟ پییان بلی : ههرچیتان لی‌ زیاده‌ده‌توانن بیبه‌خشن ، ئا‌به‌و شیوه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ ئهم‌ به‌لگه‌و فه‌رمانانه‌تان بۆ روون و ئاشکرا ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌و (واز له‌و شتانه‌ به‌ین که‌ زیانیان زۆرتره‌ له‌ سوویان ، وه‌چی بۆ ههر‌دوو جیهان‌تان چاکه‌ ئه‌وه‌ بکه‌ن)...

220. فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ :

(ئه‌وه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ئیوه‌ی تیدایه‌) له‌ دنیاو قیامه‌تدا (خوا روونی کردۆته‌وه‌) ، هه‌روه‌ها پرسیارت لیده‌کهن دهرباره‌ی هه‌تیوان (که‌ چۆن بن بۆیان) پییان بلی : چاکسازی و په‌روه‌ده‌کردنیان له‌ هه‌مووشت چاکترو په‌سه‌ندتره‌ ، خۆ ئه‌گه‌ر تیکه‌لآویان بکه‌ن و بیان‌هیننه‌ مالتان ئه‌وانه‌ براتانن (ده‌بیت به‌چاکی چاودی‌ری خۆیان و مالیان بکه‌ن) خوا‌یش که‌سانی خراپ‌ساز (ئه‌وانه‌ی تووی خراپه‌ ده‌چینن) و چاک‌سازتان ده‌زانی و جیای ده‌کاته‌وه‌ ، ئه‌گه‌ر خوا بیویستایه‌ باری گران ده‌کردن و مه‌رجی سه‌ختی داده‌نا (دهرباره‌ی چاودی‌ری هه‌تیوان) ، چونکه‌ به‌راستی خوا بالاده‌ست و داناو کاربه‌جی‌یه‌ .

221. وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا مَؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا أَعْجَبْتَكُمْ وَلَا تُنْكَحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا أَعْجَبَكُمْ أَوْلَٰئِكَ يُدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ يَذِّنُهُ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ :

ئافره‌تانی موشریک و خوانه‌ناس ماره‌ مه‌که‌ن هه‌تا ئیمان و باوه‌ر ده‌هینن ، بیگومان که‌نیزه‌کیکی ئیماندار چاکتره‌ له‌ ئافره‌تیکی موشریک و خوانه‌ناس ، هه‌رچه‌نده‌ (جوانییه‌که‌ی ، یان سامانه‌که‌ی ، یان پله‌و پایه‌که‌ی) سه‌رسامی کردبن و ژن ماره‌ مه‌برن له‌ پیاوانی موشریک و خوانه‌ناس هه‌تا ئیمان و باوه‌ر ده‌هینن و له‌راستی به‌نده‌یه‌کی ئیماندار چاکتره‌ له‌ موشریک و خوانه‌ناسیک ، هه‌رچه‌نده‌ سه‌رسامی کردبن (قه‌دو قیافه‌و پله‌وپایه‌و سامانه‌که‌ی) ، ئائه‌و خوانه‌ناسانه‌ بانگه‌وازی مه‌ردوم ده‌که‌ن به‌ره‌و دۆزه‌خ ، خوا‌یش بانگه‌یشتی مه‌ردومان ده‌کات به‌ره‌و به‌هه‌شت و لی‌خۆشبوون به‌ فه‌رمان و ئیزنی خۆی (که‌ گو‌یرایه‌لی ریبازه‌که‌یه‌تی) و خوا ئایه‌ته‌کانی (قورئانه‌که‌ی) به‌روونی ده‌خاته‌ به‌رچاو بۆ ئه‌وه‌ی یاداوهری وه‌ربگرن و تی‌بگه‌ن .

222. وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ

حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ
الْمُتَطَهِّرِينَ : (ئەى پيغەمبەر) پرسيارت ليدەكەن دەر بارەى (عادەتى مانگانەى ئافرەت)
بىيان بلى : ئەو ئەزارو زەرەرە ، كەوابوو خۆتان بە دوور بگرن لە ھاوسەرەكانتان كە
لەو حالەتەدا بن و نزيكيان مەكەون تا پاك دەبنەو ، جاكاتيک پاك و خاوين
بوونەو و خۆيان شت بچنە لايان ، بەو شيوەيهى كە خوا فەرمانى داو ، بەراستى خوا
تەوبەكاران و پاكاني خۆش دەويت (ئەوانەى روالەت و ناوەرۆكيان پاكە) .

223. نَسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأْتُوا حَرَّتْكُمْ أَتَى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا
أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ : ژنانى ھاوسەرتان كیلگەن بۆتان و شوینی چاندنى
وەچەن ، جا بە ھەر شيوەيهەك دەتانەويت تۆو بوەشینی ناو كیلگەكە تانەو (بە هیواى
بەرھەم) و بۆ خۆتان دەست پيشكەرى بکەن (سەرەتا ھاوسەرى خواناس و چاك
ھەلبۆژین ، لەو دەواش دوعاو نزاو خواپەرستى بەردەوام فەرماؤش مەكەن) و لە خوا
بترسن و خۆتان لە خراپە بپاریزن و چاك بزائن و لنيابن كە بە دیدارى خوا شاد دەبن
و ئەم مژدەيهەش بە بە ئیمانداران .

224. وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ : نەكەن سویند خواردن بەخوا بکەنە كۆسپ لەبەرەمبەر چاكەكارى و ئایندارى و
ریكخستنى خەلكیدا (واتە كە فارەتى سویندەكانتان بەدن و لە چاكەو چاكەكارى دریغى
مەكەن) چونكە خوا زۆر بیسەر و زانیە .

225. لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ
غَفُورٌ حَلِيمٌ : خواى گەورە ئەو سویندەكانتان ليناگریت كە لە دەمتان دەردەچیت و
لەسەرى رها تون ، بەلكو لەسەر ئەو لیتان دەگریت و موحاسەبەتان دەكات كە نیەتى
دلئانى لەسەرە و خوا لیخۆشبوو (لە گوناھەكەتان) و ئارامگرو خۆراگرە (زوو تۆلە
لە یاخی و سویند خۆران ناسینیت) .

226. لِلَّذِينَ يُؤُولُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ : بۆ
ئەوانەى كە سویند دەخۆن نزيكى ھاوسەریان نەكەون ، بۆيان ھەیه تا چوار مانگ
چاوەروانى بکەن (دەبیت لەو ماوەیدا بپاری یەكجاری بەدن) ، خۆ ئەگەر ئاشت
بوونەو و ريككەوتن ، ئەو خوا لیخۆشبوو و میهرەبانە .

227. وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : خو ئه گهر سوور بوون له سهه ته لاق دانيان، ئه وه به راستی خوا بیسه ری (بریارینه) و زانیه (به نیه تیان) .

228. وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولْتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ژنانی ته لاق دراو ، ده بیته تا سی جار عاده تی مانگانه چاوه ری بکه ن و (شوونه که نه وه) و چه لال نیه بو یان ئه وه ی خوا له مندال دانیا ندا دروستی کردوه (مندال یان چه یز) بیشار نه وه ، ئه گهر باوه ری ان به خواو به روژی دوا یی دامه زراوه ، (له و ماوه یه دا) هاوسه ره کانیان شایسته ن به گپ رانه وه یان له ماوه ی چاوه روانی و عیده دا ، ئه گهر ویستی ان چاک سازی له ژیا نی خو یاندا بکه ن (ئه مهش بو ته لاقی ره جعی یه) ، ژنان مافیان هه یه به سهه ری پیاوانه وه به وی نه ی ئه و مافانه ی که بو پیاوانه له سهه ژنان به گو یه ی باو و نه ری تی که په سه نده له ئیسلامدا و پیاوان به سهه ژا فرده تانه وه یه ک پله یان هه یه (ئه ویش ده سه لاتی گپ رانه وه ی ژنه کانیانه له کاتی ته لاقی ره جعی دا) و خوا بالاده ست و دانیه (بالادهسته به سهه ره موواندا و دانیه له دابه شکر دنی ماف و ئه رکه کاندا) .

229. الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ : ته لاقیک (که پیاو بتوانیت هاوسه ره که ی تی دا بگپ ری نه وه) دوو جاره ، دوو که ره ته (پیاو بو ی هه یه ته لاقی هاوسه ره که ی بدات و چاکترین شیوازی ئه وه یه که له سوننه تی پیغه مبه ردا روون کراوه ته وه) ، له وه دووا واته بو سیه هم جار ئیتر ئه گهر ده یه ویته ژیا نی هاوسه ری بیاته سهه (نا بیته ته لاق بیته به ده میداو ئه گهر هات) ده بیته به چاکی و به ری ک و پیکی ده ست به ردار ی بیته و بو تان چه لال نیه هیه شتیکیان لی بسینه وه له مارهی و ئه و شتانه ی پی تان به خشیوون ، مه گهر بترسن له وه ی که نه توانن سنووره کانی خوا چاودیری بکه ن و (سته م له یه ک بکه ن)، خو ئه گهر (ئه ی) قازییه کان ، ئه ی خیر خوازان) ترسان له وه ی که ژن و می رده که سنووری خوا رانا گرن و (خو یان گونا هبار ده که ن) ئه وه ئیوه هیه گونا هبار نابن کاتی که دل نیان ئا فرده ته که ده یه ویته (به هه ندیک سامان، یان ده ست هه لگرتن له هه ندیک مارهی) خو ی رزگار

کاتیڤک ئەوان لە نیوان خۆیاندا رەزامەندییان نواند بە شیوەیەکی جوان، ئەم (فەرمان و رینمووییانە) ئامۆژگاری ئەو کەسانەى پێ دەکریت لە ئیوه کە باوەرپى بە خواو پوژى قیامەت هەبیت، ئەو جوړه رەفتار و کردەوانەتان جوانترو پەسەنترو خاوینتره، خواى پەرودرگارىش چاک دەزانیت (چى خیره بۆتان) و ئیوه نایزانن و دەرکى ناکەن .

233. وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ : دایکان (تەلاقدر او بن

یان نەء) دوو سالی تەواو با شیر بە مندالەکانیان بدەن بۆ هەر کەس کە دەیهویت شیرى تەواو بدات و پێویستە لەسەر ئەو کەسەى خاوەنى مندالەکەیه (واتە باوکى یان بەخێوکهەرى) رزق ز روژى و پۆشاک بەشیوەیەکی جوان و پەسەندى ئایین ئامادە بکات، ئەرک لەسەر هیچ کەس دانانریت جگە لە توانای خۆى ، نابیت هیچ دایکى زیانى پێ بگەیهنریت بەهۆى مندالەکەیهوه، هەر وهها باوکیشى نابیت زیانى پێ بگەیهنریت بەهۆى مندالەکەیهوه و لەسەر میرانگرى مندالەکەشە وینەى ئەو مافانەى کە باسکران، خو ئەگەر دایک و باوک هەر کاتیڤک بە رەزامەندى و پرس و پای هەردوو لایان ویستیان مندالەکەیان لە شیر بپرئەوه، ئەوه قەیناکات و هیچ گوناھیان لەسەر نی یە لەو بارەیهوه ، خو ئەگەر ویستتان دایەن بۆ شیر پیدانى مندالەکانتان بگرن، ئەوهش قەیناکات و هیچ گوناھتان لەسەرنى یە ، بەمەرچیک ماف و کرێیان بەجوانى و شایستە پێ بدەن ، لە خوا بترسن و پارێزکاربن و چاک بزائن بەراستى خوا زۆر بینایە بەو کارو کردەوانەى کە ئەنجامى دەدەن .

234. وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ : ئەو پیاوانەتان کە دەمرن و هاوسەران بەجى دەھیلن ، پێویستە ئەو هاوسەرانە چوارمانگ و دە شەو خۆیان بگرن و چاوەرپى بکەن (شوو نەکەنەوه) ، جا کە گەیشتنە کۆتایى ماوهى عیدەکەیان ، ئەوه ئیتر هیچ گوناھتان لەسەرنى یە ئەى کەس و کارى ژن کە رى بدەن ئەو ئافرەتانە بچنەوه دوخى جارانیان لەوهى کە شەرع حەلالى کردووہ بۆیان پێش عیدە ، خواى پەرودرگارىش زۆر ئاگادارە بەو کارو کردەوانەى ئەنجامى

235. وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنُتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْتُمْ سَتَذَكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرَمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ : هیچ گوناهیکیشتان له‌سه‌رنی یه له‌وهی به‌ناراسته‌وخۆ

خوازبینی ژنانی می‌رد مردوو بکه‌ن (که هیشتا ماوهی دیاریکراویان ته‌واونه‌بووه و دروست نیه شوو بکه‌نه‌وه)، یاخود له‌ دلّی خۆتاندا بریاری خوازبینیتان دابیت، خوی گه‌وره به‌راستی زانیویه‌تی که ئیوه له‌مه‌ودوا ناویان ده‌به‌ن و باسیان ده‌که‌ن، به‌لام نه‌که‌ن به‌ نه‌ینی به‌لینیان لی وهربگرن، مه‌گه‌ر به‌شیوازی گوفتاریکی چاک و دروست و باو نه‌بیت، نه‌که‌ن بریاری ته‌واوی ماره‌برینیان بدن هه‌تا ماوهی دیاری کراو ته‌واو نه‌بیت و چاکیش بزنان به‌راستی خوا ده‌زانیت به‌وهی که له‌ دلّ و ده‌رونتاندایه، که‌واته خۆتان بپاریزن (له‌قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانی خوا)، دلنیا‌بن و چاک بزنان که‌ خوا زۆر لیخۆشبوو و خۆراگرو له‌سه‌رخۆیه .

236. لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ : هیچ گوناهتان له‌سه‌رنی یه نه‌گه‌ر ژنانیک ته‌لاق بدن که هیشتا نه‌چووبنه لایان ، یاخود ماره‌یتان بو دیاری نه‌کرد بوون، پیویسته له‌سه‌رتان هه‌ندیک سامانیان بده‌نی ، جا ئه‌وهی ده‌وله‌مه‌ندو زۆری هه‌یه و ئه‌وهی که هه‌ژارو که‌م ده‌سته (هه‌رکه‌س) به‌پیی توانای خۆی ، ئه‌م دیاری و یارمه‌تیان به‌شیوه‌یه‌ک بیت که باوو په‌سه‌ندی شه‌رع بیت، ئه‌مه‌ش ئه‌رکیکی پیویسته له‌سه‌ر چاکه‌کاران .

237. وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ : خۆ نه‌گه‌ر ژنانتان ته‌لاقدا پیش ئه‌وهی بچه‌ لایان ، له‌ هه‌مان کاتیشدا ماره‌بیتان بو دیاری کردبوون، ئه‌وه ده‌بیت نیوهی ماره‌بیه دیاری کراوه‌که‌یان بده‌نی، مه‌گه‌ر خۆیان نه‌یانه‌ویت و چاوپۆشی لیبکه‌ن ، یان ئه‌وه که‌سه چاوپۆشی بکات که ماره‌ برینه‌که‌ی به‌ده‌سته، چاوپۆشی و لیبوردننان له‌ مافی خۆتان له‌ پارێزکاریه‌وه نزیکتره‌و چاکه‌و پیاوه‌تی نیوان یه‌کتر فه‌رامۆش مه‌که‌ن، به‌راستی خوا

بینایه بهو کارو کردهوانه‌ی که نه‌نجامی ددهن .

238. حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ : که‌مته‌رخه‌می مه‌که‌ن و پاریزگاری له نه‌نجامدانی نویژه‌کاندا بکه‌ن به‌تایبه‌تی نویژی ناوه‌ند (که نویژی عه‌سره) هه‌میشه‌و به‌رده‌وامیش هه‌ستن به نه‌نجامدانی فه‌رمانه‌کان بو خوا به گه‌ردن که‌چی‌ه‌وه .

239. فَإِنْ حِفْتُمْ فَرَجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ : ئینجا نه‌گه‌ر ترسان (که نویژه‌کانتان وه‌کو پیویست نه‌نجام نه‌دن به‌هوی جه‌نگ یان مه‌ترسیه‌که‌وه) ده‌توانن به‌دهم رویشتنه‌وه یان به سواریی نه‌نجامی بدهن، هه‌رکاتی‌ک نه‌مین بوونه‌وه و هه‌ستتان به هیمنی کرد، ئینجا یادی خوا بکه‌ن و (نویژه‌کانتان به‌چاکی نه‌نجام بدهن) به‌و شیوه‌یه‌ی که فی‌ری کردوون پی‌شتر نه‌تانه‌زانی .

240. وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ : ئەو پیاوانه‌تان که ده‌مرن و هاوسه‌ران به‌جی ده‌هیلن، (ده‌بی‌ت به‌فه‌رمانی خوا) وه‌سیه‌ت بکه‌ن بو هاوسه‌رانیان که تا سالی‌ک له مالی هاوسه‌رانیاندا ری‌زیان لی‌بگیری‌ت و به‌خ‌یو بکری‌ن و ده‌رنه‌کری‌ن، خو نه‌گه‌ر به‌ویستی خو‌یان ده‌رچوون نه‌وه ئیتر هیچ گوناختان له‌سه‌رنی یه نه‌ی که‌س و کاری ژن که ری‌ی بدهن نه‌وه ئا‌فه‌رتانه بچنه‌وه دو‌خی جارانیان له‌وه‌ی که شه‌رع هه‌لالی کردووه بو‌یان پی‌ش عیده‌ه، دل‌نیاش بن که خوا بالا‌ده‌سته (نه‌گه‌ر سه‌ته‌میان لی‌بکه‌ن) و دانایه (له ری‌نمووی و دانانی سنووره‌کانیدا) .

241. وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ : بو ژنانی ته‌لا‌قدراو بری‌ک سامان و پاره پیویسته له‌سه‌ر پیاوانی له خواترس و پاریزکار .

242. كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ : ئا به‌و شیوه‌یه خوا فه‌رمانه‌کانی خو‌یتان بو روون ده‌کاته‌وه (ده‌رباره‌ی مافی ژنان) بو نه‌وه‌ی ژیربن و بیرو هو‌شتان بخه‌نه‌کار .

243. أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا

ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ : ئایا نه تیبستوو و نه تروانیووته نه وانه ی له ترسی مردن له مال و شوینه واریان دهرچوون، له کاتییدا که هه زاره ها که سیش بوون، (ترسان له بهرنگار بوونه و هی دوژمن)، خوایش فهرمووی بییان : بمرن ! (دوای نه و هی مردن) پاشان زیندووی کردنه وه (تا بزانن راکردن و خوشاردنه وه له جیهادو بهرنگار بوونه و هی دوژمن مانای رزگار بوون له مردن نیه) ، بهراستی خوا خاوه نی چاکه و به خشین و فه زلی زوره به سه ره خه لکییه وه (چاوپووشی له کهم ته ره خه مییان دهکات و مؤله تیان دهدات) ، هه رچه نده زوره به ی خه لکی سوپاسی خوا ناکهن و سپههن .

244. وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : (کهواته ئیتر مه ترسن و) له ریگهی خودادا بجهنگن ، چاک بزانن و دلنیابن بهراستی خوا بیسه رو زانایه (به هه موو گفتوگوو هه ول و کوشش و چالاکی و جیهادو خه باتتان) .

245. مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ : کییه نه و کهسه قهرز دهدات به خوای پهروه رداگار به قهرزیکی چاک (به خشاروه که له مالی هه لال و بی منهت و نازدار بییت) ، خوایش به و هویه وه بو ی چه ند بهرامبه ره دهکات و بی سنووری پی ده به خشیت، (بهراستی خوایه کی به ریزو دلوقانمان هه یه، جیگهی سه رسورمان و سه رنجه نه و شیوازه ی که هانی ئیماندارانی پی دهدات، بو به خشین به یه کترو به خشین بو رزگاریی گرو ی ئاده میزاد) ، خوایش رزق و روژی و دهرامهت دهگریته وه و فراوانی دهکات (به حکمهت و ویستی خو ی) هه ره بو لای نه و زاتهش دهگه ریینه وه .

246. أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لَنَبِيِّ لَّهُمْ ائْبَعَثْ لَنَا مَلَكًا يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَانَنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ : ئایا نه تیبستوو و نه تروانیووته به سه ره هاتی دهسته یه که

له گه وره پیوانی نه و هی ئیسرائیل له دوای موسا له کاتییدا به پیغه مبه ره که ی خویانیان وت: پاشایه که، سه رکرده یه که مان بو دیاری بکه و بینیره تا له پیناوی خوادا بجهنگین ، پیغه مبه ره که وتی : باشه نه ی نه گه ره جهنگتان له سه ره بریار دراو خه ریک بوو یه خه تان بگریت و په شیمان بوونه وه و نه جهنگان؟ (له وه لامدا) وتیان : چیمان ه که له پیناوی خوادا نه جهنگین، له کاتییشدا نه و ته دهر به ره کراوین و له مال و مندال و

وولآتمان بووین ، که چی کاتیک جه نگیان له سهر برپاردر ، ته نها که میک نه بیته ئه وانی تر هه موویان پشتیان هه لکردو په شیمانبوونه وه ، خوایش زاناو به ئاگایه به سته مکاران

247. وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلَكًا قَالَ أَلَا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ : ئينجا

پيغه مبه ره که بیان (به وانه ی که ناماده ی جهنگ بوون) وتی : ئه وه ئیتر خوا به راستی برپاری داوه و گالوت* ره وانه کردوه که پاشا و سهر کرده تان بیت ، که چی (هه ندیکیان) وتیان : چون ئه و بیته سهر کرده به سهرمانه وه ، ئیمه شایسته ترین به سهر کرده یی له و ، ئه و مال و سامانیکی زوری نیه ! (جوله که هه میشه مال و سامان ده که نه پیوه ره له هه موو شتیکیا) ، (پيغه مبه ره که له وه لامیاندا) وتی : به راستی خوا (گالوت) ی هه لبرژاردوه و په سه ندی کردوه به سهر تانداو زانست و زانیاری زورو لاشه یه کی به هیزو گه ورده شی داوه تی ، خوی گه ورده ش پاشایه تی ده به خشیت به هه ره که س که بیه ویت و (شایسته بیت) و خوا فراوانگیرو زانیه .

248. وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ :

ئه وسا پيغه مبه ره که بیان پیی وتن : به راستی نیشانه ی پاشایه تی گالوت ئه ویه : سندو و قه که تان بو دیته وه و ، ئاسو و ده یی و ئارامی تیدایه له لایه ن په روه ردگار تانه وه یه ، هه روه ها هه ندیک پاشماوه ی به نرخ و که له پوری تیدایه له وه ی که بنه ماله ی موسا و بنه ماله ی هاروون به جییان هیشتو وه له کاتیکدا که فریشته هه لیده گرن و ده یه یینه وه بو تان ، به راستی هه ره له وه دا به لگه و نیشانه ی ته واو هه یه بو تان ئه گه ره باوه ردارن .

249. فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ يَأِذْنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ : ئينجا

له کاتیکدا گالوت سهر بازانی جیا کرده وه و پیی وتن (وا ئیمه ده رپوین) ، بیگومان خوا (له ره ری گوزهرماندا) تاقیتان ده کاته وه به روو باریک (دوای ماندوو بوون و تینوو یه تی) ، جا

ئەوھى لىيى بخواتەوھ (ئەوھ سەربازى) من نىھ و (بگەپىتەوھ) و ئەوھى نەيچىزىت يان تەنھا لويچىك بەدەستى خۆى بخواتەوھ ئەوھ بەراستى سەربازى منھ و (دەپەپىتەوھو دەپۆين، جا لەگەل ئەو روون کردنەوھىھشدا) زۆربەيان (لە ئاوى روبارەكەيان) خواردەوھ ، كەمىكيان نەبىت، جا كاتىك لىيى پەرىنەوھ خۆى و ئەوانەى باوھەريان ھىنابوو لەگەلدا (ھەندىكيان) وتيان: ئەمپۆ (زەحمەتە بەم ژمارە كەمەوھ) دەرقەتى جالوت و سەربازانى بىين ، (بەلام) ئەوانەى دلنيا بوون بە خزمەتى پەروردگاريان دەگەن وتيان : (مەترسن) چونكە چەندەھا جار دەستەى كەم ، زال بوون بەسەر دەستەى زۆردا بەفەرمانى خواو خوا يارو ياوھرى خۆگرو ئارامگرانە

250. وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ : كاتىك لەبەرامبەر جالوت و سەربازانىھوھ وەستان (نزايان کردو) وتيان : پەروردگار خۆگرى و ئارامگریمان پى ببەخشە ، (دل و دەروون و) پىكانمان دامەزراو بکەو و سەرمان بخە بەسەر قەوم و ھۆزى بى باوھەراندا .

251. فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ : ئەوسا ئىتر بە فەرمانى خوا لەشكرى جالوتيان بەزاند و داود (كە يەكەى بوو لە سەربازانى گالوت) جالوتى كوشت، لەوھودوا خواى گەورە پاشايەتى و دانايى پىبەخشى و ھەرچى ويستى بوو فىرى كرد ، خۆ ئەگەر خوا ھەندىك لە خەلكى بە ھەندىكى تر لەناو نەبات، ھەر ھەموو سەر زەوى پر دەبىت لە تاوان و خراپە، بەلام خوا فەزل و رىزى زۆرە بو ھەموو گروى ئادەمیزاد (بەشيوھىھكى گشتى)

252. تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ : ئا ئەوانە كە

باسكران ئايات و بەلگەو موعجىزەى خواى گەورەن بەراستى و دروستى بەسەر تۆدا دەخوينىنەوھ و بەراستى تۆ (ئەى محمد) يەككىت لە پىغەمبەرانى خاوەن پەيام .

253. تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ

وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ

شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ : ئەو پيغەمبەرانەى (باسكران) ریزی
 هەندیکیمان داووە بەسەر هەندیکی تریاندا ، هەیانە خوا گفوتو گۆی (یەكسەری)
 لەگەڵدا کردوووە (وەك موسا) و پلەوپایەى هەندیکیانی بەرز کردۆتەووە بە چەندەها
 پلە (وہ محمد) و چەندەها بەلگەى روون و ئاشكرامان بەخشیوووە بە عیساى كورپى
 مەریەم، (وەك زیندوو کردنەووەى مردوو ، چاگردنەووەى نەخۆشى زگماك ، ... هتد
 بەویستی خوا) و پشتگیریشمان کردوووە بە فریشتەى سرووش كە (جوبرەئیل)ە ، خۆ
 ئەگەر خوا ویستی لەسەر بوایە (ئەو خەلكە هەمووی باوەردار دەبوون) ، دواى هاتنى
 پيغەمبەرەكانیان جەنگیان دژبەیهك نەدەكرد ، پاش ئەوەى چەندەها بەلگەى
 ئاشكرایان (لەسەر دەستی پيغەمبەران) بۆ هاتبوو ، بەلام دووبەرەكى كەوتە
 نیوانیانەووە ، هەندیکیان ئیمان و باوەرى هیناوە ، هەندیكیشیان بى باوەر بوو ،
 ئەگەر خوا ویستی لەسەر بوایە جەنگیان دژ بەیهك نەدەكردو یەكتریان نەدەكوشت ،
 بەلام خوا هەرچیهكى بویت هەر ئەووە ئەنجام دەدات هەر ئەووە پيش دەهینیت .

254. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ
 وَلَا شَفَاعَةً وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ : ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوە لەو مال و
 سامان و دارایی و (عیلم و زانست و تواناییە) ی كە پیمان بەخشیوون؛ ببەخشن ،
 پيش ئەووەى پۆژیک بێت كە كرىن و فرۆشتن و دۆستایەتى و تەكاری تبادانیە ، (ئەو
 پۆژە) بى باوەران هەر خۆیان لە ریزی سەتەمكاراندا .

255. اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
 يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
 حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ : خوا زاتیکە جگە ئەو هیچ خوایهكى تر نیە كە شایەنى
 پەرستن بێت و ئەو هەمیشە زیندوووە و راگرو سەرپەرشتیاری (هەموو دروست
 كراوەكانیەتى) ، نە وەنەوز دەگیریت و نە خەو (چونكە راگرو سەرپەرشتیاری
 بوونەووەرە) ، هەرچى لە ئاسمانەكان و هەرچى لە زەویدا هەیه هەر ئەوزاتە
 خاوەنیانە ، كى یە ئەووەى (دەتوانیت) تەكا بكات لە لای ئەو ، بەبى مۆلەتى خۆى ،
 دەشزانیت چى لە ئیستاد داهاوو و رابووردودا روویداووە روودەدات ، هیچ كام لە
 دروستكراوانى زانست و زانیاری تەواویان نیە دەربارەى زانیاری و زانستەكانى ئەو
 ، مەگەر بەووەى كە خۆى بیهویت فیریان بكات (ئەم پيشكەوتن و زانستەى سەردەم
 بەشیکى كەمن لە بەخششەكانى خوا) ، فەرمانزەوايى و دەسلەلات و زانینى ئەوزاتە

هه موو ئاسمانه كان و زهوى گرتوته وه و پاريزگار يان به لاي خواوه هيچ گران نيه و ماندووى ناكات و هه ر نه و خوايه كي به رزو بلند و گه وره يه .

256. لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : به هيچ جوړيک زور کردن نيه له و هر گرتنى بيروباوهرى ئاينى ئيسلامدا (دينداريى به زور نابيت بکريت و دين به زور نادریت به سهر که سدا) ، چونکه به راستى ريبارى چاک و دروست؛ روون و ئاشکرا بووه و جيا بوته وه له گومرايى و سهر که شى ، جا نه وهى باوهرى نه بيت به – تاغوت – (که برينيه له: هه موو ريگه و ريبارو هيرو بهرنامه و لادان و بتيک) و باوهرى دامه زراو بهينيت به خوا، جا بيگومان نه و که سه ده ستى گرتووه به به هيترين هوکاري رزگار ييه وه، شوين دامه زراوترين بيروباوهر که وتووه، که هيچ پسان و هه لو ه شان دنه وه يه كي بو نى يه و هه ميشه پته و دامه زراوه ، خواى گه وره ش بيسه رو زانايه .

257. اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ : خوا پشت و په نا و خواهنى نه و که سانه يه باوهر يان هي ناوه ، له تاريخا ييه كانى (گومان و سته م) ده ريان ده هينيت و ده يانبات به ره و نوورو روونايى ، نه وانه ش که ريبارى کوفريان گرتوته بهر ، يارمه تى ده ره كانيان ته نها – گاغوته كانه – ، له نوورو روونايى ده ريان ده هينن و به ره و تاريخا ييه كان ده يان به ن ، ئا نه وانه نيشته جيى ناو ئاگرى دو زه خن و بو هه ميشه تيايدا ده ميننه وه .

258. أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ : ئايا نه تبيستووه و نه تر و انيوته نه و که سه ي ده مه قاله ي ده کرد له گه ل ئيبرا هيمدا له باره ي په روهر دگاريه وه له بهر نه وهى خوا پاشايه تى پي به خشى بوو، (له جياتى باوهر هينان و سوپاسگوزارى که چى ده مه ده ميى ده کرد له گه ل ئيبرا هيمدا) ، (ئهم لووت به رزيه شى کاتيک بوو به هه واو فيزه وه پرسيوويه تى له ئيبرا هيم که په روهر دگارى تو کييه؟ نه و يش له وه لامدا وتى : په روهر گارى من نه وزاته يه که ژيان ده به خشيت و مردنيشى به ده سته ، (نه مروود له وه لاميدا) وتى : جا منيش ژيان

دەبەخشم و مردنیشم بە دەستە ، (ئینجا فەرمانیدا ھەندیک لە ھەیارانی بکوژن گواپە ئەو دەیانمرینیت ، ھەندیکیشی نەکوشت گواپە ئەو ژیانی پێبەخشین !!) ، ئەوسا ئیبراھیم وتی : بەراستی خوا خۆر لە پۆژھەلاتەو دەھینیت جا (ئەگەر تۆ دەتوانیت) لە پۆژئاووە بھینە ، ئینجا ئەو بێ باوەرە رەنگی پەری و دەمکوت کراو وەلامی نەما ، بێگومان خوا ھیدایەتی قەومی زالم و ستەمکار نادات .

259. أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : ياخود وەك ئەو كەسەى تىپەرى بە لای شارۆچكە يەكدا كە ھەموو خانووەكانى بەسەر سەقفەكانىدا تەپى بوون ، لەبەر خۆيەو وەتى : ئاخۆ خواى گەورە چۆن خەلكى ئەم شارۆچكە يە دواى مردنيان زىندوو دەكاتەو؟! (ئەو كەسە عوزەير پىغەمبەر بوو) يەكسەر خواى گەورە سەد سال مراندى و پاشان زىندوى كردەو و پىي فەرموو : چەند مايتەو؟ (عوزەير) وەتى : رۆژىك يان كەمتر لە رۆژىك ماومەتەو ، (خوا) فەرموى : نەخىر ئەو سەد سالت پىچوو ، جا تەماشاي خواردن و خواردنه وەكەت بكە (لەو ماوە درىژدا) نەگۆراو و تىك نەچوو ، تەماشاي گويدرىژەكەشت بكە ، (بۆيە ئەمەمانكرد) تا بەم بەسەرھاتە بئەينە موعجزە بۆ خەلكى ، جا سەيرى ئىسكەكانى (گويدرىژەكەت بكە) چۆن بەرزيان دەكەينەو و بەيەكەوەيان دەبەستين و پاشان بەگۆشت دايندەپۆشين ، كاتىك بينى و بۆى دەرکەوت وەتى : چاك دەزانم و دلنيام بەراستى خوا دەسەلاتى بەسەر ھەموو شتىكدا ھەيە .

260. وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولِمُ تَأْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ : بە ياد بھینە ، كاتىك ئیبراھیم وتی : پەروردگارا نیشانم بدە چۆن مردوو زىندوو دەكەیتەو؟ خوا فەرموى : ئایا باوەرت نەھیناوە؟ ئیبراھیم وتی : بەلى (باوەرم ھەيە) بەلام حەزەكەم (بەچاوى خۆم ببينم) تا دلّم ئارام بگریت، خوا فەرموى : جا كەواتە چوار بالندە بھینە و جوان سەرنجیان بدە دواى ھەر چواریان سەربەرەو گۆشت و پەر و

خوینیان تیکیل بکه ، ئەوسا لەسەر لوتکەى هەر شاخیک هەندیک لەو تیکەلەى دابنێ ، پاشان بانگیان بکه ، بەگورجی و بەپەلە هەموویان دینەووە بۆ لات و چاک بزانه و دلنیا بەراستی خوا بالادەست و کار بەجێ یە .

261. مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِئَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ : نمونەى ئەوانەى كە مال و سامانیان دەبەخشن لەپیناوی خوادا ، وەكو توویك واىە كە برۆیت و حەوت گۆلى گرتییت ، لە هەر گۆلیكدا سەد دانەى تیا دا بییت ، خوایش بۆ هەر كەس كە بیەویت (بە گۆیرەى نیەتى و جیگرتنى خیرەكەى) پاداشت چەند بەرامبەر دەكات و خوا فراوانگیر و زانایە .

262. الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبَعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ : ئەوانەى مال و داراییان دەبەخشن لە رێگەى خوادا ، بەدواى ئەوێ بەخشیویانە هیچ جۆرە منەتیک نانین و هیچ جۆرە ئازاریك ناگەینن ، (ئەوانە) تەنها پاداشتیان لای پەرورەدگاریانە ، هیچ ترس و بیمیان لەسەرنیە (لە كەم و كوورپی پاداشت و تەنگانەى قیامەت) ، غەم و پەژارەش روویان تی ناكات .

263. قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ : قسەو گوفتاری جوان و چاوپۆشیهك (لە هەلە) ، چاكتەرە لە بەخشینیك كە ئازاری بەدوادا بییت و منەت بكرییت ، خوایش دەولەمەندو بی نیازه (لەبەخشینى بەمنەت) و خۆراگرو لەسەر خۆیە (زوو تۆلە ناسینییت لە سەر كەش و یاخییەكان) .

264. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ : ئەوانەى باوەرتان هیناوە ، نەكەن خیر و پاداشتی چاكەكانتان پووچ بكەنەو بە منەت نان و دل ئازاردانی (هەژاران) ، وەكو ئەو كەسەى مال و سامانى خۆى لەبەر چاوى خەلكى ببەخشییت بۆ ریاكاریی و خۆنواندن و ئیمان و باوەرى بەخاواروژی دواى نەبییت، جا نمونەى ئەو جۆرە كەسانە وەك بەردیكى ساف واىە كە خۆلیكى بە سەرەو بەییت ، لەوهدوا بارانیكى لیژمە ببارییت بەسەریداو هیچی بەسەرەو

نه هیلت و بهرق و تهقی بهجیی بهیلت و حه قیقه تی دهر بکه ویت ، (ئینجا ئه و جوره ریابازو بی باوهر منه تنه رانه) هیچ جوره بههره یهک له و بهخشینه یان بهدهست ناهینن ، بیگومان خوی گهوره رینمووی قهومی بی باوهر کافران ناکات .

265. وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشِيئًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ : نموونهی ئهوانه ی مال و سامانیان ده بهخشن له پیناوی بهدهسته پینانی ره زامه ندی خوادا و بو دامه زراندن و راهینانی خویان له سه ر چاکه کاری ، وهکو باخچه یهک وایه : له بهرزاییه کدا بیت و بارانیکی دلۆپ گهوره بیگریته وه و بیته هوی ئه وهی که دوو بهرامبه ر بهره می هه بیت ، خو ئه گه ر بارانی دلۆپ گه وره ش نه یگریته وه ، ئه وه نمه باران پاراوی دهکات ، خوی گه وره ش بینایه به و کارو کرده وانه ی دهیکه ن.

266. أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ : ئایا هیچ کهس له ئیوه ههز دهکات باخیکی هه بیت له دارخوما و چهنده ها جور رهزه تری پیک هاتبیت و چه ند جوگه و رووباریک به ژیر دره خته کانیدا پروات و هه موو جوره به رووبومیکی تیدا بیت بو خاوه نه که ی و خوی دوو چاری پیری بووبیت و چه ند نه وه و مندالیکی لاوازی هه بیت ، که چی له ناکاو گه رده لولیک گروگه رمیه کی به هیزی تیدابیت و هه لکاته سه ری و یه کسه ربسو تیت؟! (ئه مه زور جیی داخ و نیگه رانیه چونکه نه خوی له بهر پیری ، نه مندالی ، له بهر بی هیزی ، ناتوانن باخه که ئاوه دان بکه نه وه) ، ئا به و شیوه یه خوا ئایه ت و به لگه و نیشانه کان ده خاته بهرچاوتان بو ئه وه ی تیفکرن و بیرکه نه وه (خوتان مایه پووچ و رهنج به خه سار نه که ن).

267. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ : ئه ی ئه وانه ی باوهرتان هیناوه : ببهخشن له باشته رین به رووبوم و بهره میک که به دهستان هیناوه و له و به رووبومانه ی که له زه ویدا بو مان دهره یناون و رواندومانه ، نه که ن نیازی بهخشینی شتی ناپوخت و بی که لک بکه ن و له و

ببه‌خشن ، له‌کاتی‌کدا خۆتان ئەو جووره شتانه وەرناگرن وه پێی رازی نابن (ئەگەر
بتاندریتێ) مه‌گەر چاوی لی بنوقینن و بزائن که خوا ده‌وله‌مه‌ندو بی نیازه و
شایسته‌ی سوپاسه (پێویستی به‌به‌خشینی بی نرخ نیه).

268. الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ : (کاتی ئیوه له مال و داراییتان ده‌به‌خشن) شه‌یتان به‌لێنی هه‌ژاری و
نه‌داریتان پێ ده‌دات (ده‌تانترسینیت به‌هه‌ژاری) و فرمانتان پێ ده‌دات به‌گوناهو
تاوان و خراپه و نه‌به‌خشین ، خوا ی گه‌وره‌ش به‌لێنی لیخۆش بوونیکی تایبه‌تی
خۆیتان پێده‌دات له‌گه‌ل زۆری رۆزی و به‌هره‌ی فراوانداو خوا فراوانگیرو زانایه.

269. يُوتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا
أُولُو الْأَلْبَابِ : (ئه‌وزاته به‌هر که‌س بیه‌ویت و (شایسته‌ بیت) حیکمه‌ت و دانایی
پێ ده‌به‌خشیت و هه‌ر که‌س حیکمه‌تی پێ به‌خشیت ، ئەوه بیگومان خیریکی زۆری
پێدراوه، جا بیجگه‌ له ژیر و هۆشمه‌نده‌کان که‌سانی تر له‌و به‌هره‌یه‌ تیناگه‌ن و په‌ند
وه‌رناگرن.

270. وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ :
هه‌ر شتی‌کتان به‌خشی بیت یان هه‌ر نه‌زرو بریاریکتان دابیت، ئەوه خوا پێی ده‌زانیت
و بو سته‌مکاران هه‌یج جووره پشتیوانیه‌ک نیه (که بیانپاریزی له‌ تۆله‌ی خوا).

271. إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُوتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ
عَنكُم مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ : (ئه‌گه‌ر خه‌رو چا‌که‌و به‌خشینه‌کانتان به
ناشکرا ئە‌نجام به‌دن ئە‌وه شتیکی چا‌که ، خو ئە‌گه‌ر بیشارنه‌وه بیده‌ن به‌هه‌ژاران به
نه‌پنی ئە‌وه چاکتره‌ بو‌تان ، جا (به‌و به‌خشینه) خوا هه‌ندی‌ک له‌ گونا‌هه‌کانتان
ده‌سپێته‌وه و خوا ناگایه‌ به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ئە‌نجامی ده‌دن.

272. لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ
وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ : (ئه‌ی
پێغه‌مبه‌ر هه‌دايه‌ت و پێنمووی و موسو‌لمان کردنی ئە‌وه خه‌لکه‌ له‌سه‌ر تۆ نیه
(چونکه تۆ ته‌نها گه‌یانندی په‌يامه‌که‌ت له‌سه‌ره) به‌لام خوا هه‌دايه‌ت و پێنمووی هه‌ر
که‌سیکی بویت ده‌کات ، (به‌مه‌رجیک ئە‌وه که‌سه‌ش رووی دلی بکاته ئیمان) هه‌ر

خیریکیش ئەنجام بدەن ، ئەو قازانجەکە ی بۆ خۆتانە ، ئیو (ئە ی برواداران) هیچ شتیک نابەخشن مەگەر بۆ رەزنامەندی خوا نەبیّت و هەر خێرو چاکە یەکیش ئەنجام بدەن پاداشتە کە ی تان دەستتان دەکەوێتە وە ، ئەوسا ئیو بە هیچ شیو یە ک ستهمتان لێناکریت .

273. لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ : (ئەو جوړه به خشینانه پیشکەش بکەن) به و هه ژارانە ی له پیناوی خوادا لیبراون و ناتوانن بگه رپین به زه ویدا و بازرگانی و کاسبی بکەن (به هوی خه ریک بوونیان به گه یاندنی په یامی خوا) ، ئەو ه ی نه یانناسیت ، (ئەو هه ژارانە ئەو هنده که سایه تی خویان راده گرن و نه فس به رزن) ، واده زانیت ده وله مەندن ، تۆ ئە ی پیغه مبه ر (یا ئە ی ئیماندار) به رەنگ و پوخسارو سیمایاندا دیانناسیت ، داواناکەن له خه لکی به زۆر شتی لیبسه نن و رووگیریان بکەن ، هەر خیری ک ئەنجام بدەن ئەو ه بیگومان خوا زانایه پیی .

274. الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ : (ئەوانه ی مال و سامانیان ده به خشن ، به شه و و به رپۆژ ، به نه ینی و به ئاشکرا ، ئا ئەوانه هەر پاداشتیان لای په روهر دگاریانه ، ترس و بیمیان له سه ر نییه و ئەوان خه فه تبار نابن (له روژی قیامه ت و لیپرسینه وه دا) .

275. الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ : (ئەوانه ی سوو ده خون ، هه لسوکه وت ناکەن و راست نابە نه وه (له گوړدا) مەگەر وه ک ئەو که سه ی که شه ی تان دهستی لیوه شان دیبیت (هەر له دنیا دا سروشتی نین ، له قیامه تیشدا وه ک شیت دەبن) چونکه ئەوانه ده لین : کرپن و فروشتن وه ک سوو وایه (له حالیکدا) : خوا کرپن و فروشتنی هه لال کردوه سووی حه رام کردوه ، جا ئەو ه ی نامۆژگاری په روهر دگاری پیگه یشت و وازی هینا ، ئەو ه ی دهستی که وتوو ه ، بۆ خوی ، کاری (لی پرسینه وه شی) ده که ویتە لای خوا ، به لام ئەو ه ی دهست بکاته وه به سوو خوری ، ئا ئەوانه جینشینی ناو ناگری دۆزه خن و ژیان ی هه میشه یی تیادا

ده به نه سهر .

276. يَمَحِقُ اللَّهُ الرَّبَّاءَ وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ : خوا ، سوو ،
ته فروتونا دهكات و بهر دهكته لى هه لده گريته ، به لام پاداشتي خير و سامان به خشين
بره و دهكات و بهر دهكته تي دهكات بنگومان خوا هيچ كافر يكي تاوانباري
خوشناويته .

277. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ : به راستي نه وانه ي كه باوه پريان هيناوه
و كرده وه چا كه كانيان نه نجامداوه و نويزه كانيان به چاكي به جي هيناوه و زه كاتيشيان
داوه ، ته نها پاداشتيان لاي په روه دگار يانه ، نه وسا نه ترس و بيميان له سهره ،
نه غم و په ژاره ده يان گريته وه .

278. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ : نه ي
نه وانه ي باوه پرتان هيناوه ، پاريزكارو خواناس بن و واز له پاشماوه ي سوو بهين
نه گهر نيماندارن .

279. فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا
تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ : خو نه گهر وانه كهن ، نه وه جهنگ له گهل خواو
پيغه مبه ره كه يدا رابگه يه نن (كه سه ره نه نجامه كه ي زور سامناكه) ، خو نه گهر ته وبه
بكن و (له سوو خو ري واز بهين) نه وه ته نها سه رمايه كانتان بو هه يه وه ري
بگر نه وه ، نه سته م ده كهن (له قه رزاره كان) ، نه سته متان لى ده كريت .

280. وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ :
خو نه گهر قه رزاره كه نه دار بوو ، نه وه مؤله تي بدرى تا ده رووي لى ده كريت وه و
ده يبيت ، خير كردنتان به قه رزاره كه و نازاد كردني و به خشي ني ، چا كتره بوتان نه گهر
نيوه بزائن (چه نده پاداشتي خوايي بي سنوره) .

281. وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
: (خه لكينه) له سزاو توله ي روژيك بترسن كه تيايدا بو لاي خوا ده گه رينه وه ،
له وه ودوا هه موو كه س پاداشتي كارو كرده وه ي خو ي وه رده گريت و سته ميان لى

282. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَفْضَلُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمَكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

عِلْمٌ : ئەوی ئەوانەى باوەرپتان هیناوه ئەگەر قەرزیکتان کرد له یه کتر تا ماوه یه کى ديارى کراو ، ئەوه بینوسن و با نوسه ریک که دادپهروه رییت به راستی و دروستی له نیوانتاندا بینوسییت، با هیچ نوسه ریک سه ریچی نه کات له نوسین ، هه ره وهک چۆن خوا فیرى کردوو به بنوسییت، (خۆ ئەگەر که سیک خوینده وار نه بییت) ئەوهی که حه قه که ی به سه ره وهیه و قهرزه که ی لایه با به ده می خوی (ئهن دازه ی قهرزه که ی) به کاتبه که بلیت و له خوا ی په روه رگاری بترسییت و چاوپۆشی له هیچی نه کات و لیی که م دکاته وه ، خۆ ئەگەر ئەوه ی قهرزه که ی له سه ره هه له شه بوو ، یا لاواز بوو (مندال یان به سالچوو بوو) یا نهیده توانی دان به حه قه که دا بنییت (که رولال بوو) با به خیو که ر ، یا سه ره په رشتیاره که ی دادگه رانه حه قیقه ت و راستی قهرزه که ی بلیت و با دوو پیاو له خۆتان شایه تی له سه ر (قهرزو مامه له) بگرن ، ئەگەر دووپیاو ده ستنه که وتن بۆ شایه تی ، با پیاویک و دوو ئافره ت شایه تییه که بدن له و که سانه ی که رازین به شایه تیدانیان ، نه وه کو یه کیک له (ئافره ته کان) بیرى بچیت ، با ئەوی تریان بیرى بهینیته وه و شایه ته کان نابیت که کاتیک داواکران خۆ و یل بکه ن و ئاماده نه بن ، بیزار مه بن له وه ی که (قهرز) بنووسن ، که م بییت یان زۆر تا ماوه ی ديارى کراوی ، به روونی با یاداشت بکریت، ئەنجامدانی مه سه له ی قهرزتان به و شیوه دادپهروه رانه یه و په سه ندره لای خوا (له نه نووسین) ، ئەوسا چاکتر ده توانن شایه تی راگرن و نزیکترن له وه ی گو مان و دوودلی به یه کتر نه به ن (مافی که س تیا نه چیت)، مه گەر بازرگانیه ک بییت له بهر ده ستانداو له نیو خۆتانداو له نیو خۆتانداو

تۆیه گه پانه وه.

286. أَيْكَلْفُ اللّٰهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ : خواى گه وره ئهرك ناخاته سه هر هيچ كه سيك مه گه به قه دهر توانايى

خۆيى نه بيته، هه ر كاريكى چاك ئه نجام بدات قازانجى ته نها بو خۆيه تى و هه ر
خراپه يه كى كر د بيته ته نها يه خه ي خۆي ده گريته و له سه ر خۆيه تى (هه ر بۆيه
ئيمانداران ده ليين): په روه ردگارا؛ ليمان مه گره ئه گه ر فه رامؤشيمان به سه ردا هات يان
گونا هو هه له يه كمان له ده ست قه وما ، په روه ردگارا ؛ ئه ركى سه خت و كاري گران مه ده
به سه رماندا وه كو ئه وه ي داوته به سه ر ئه وانه ي پيش ئيمه دا ، په روه ردگارا ؛ ئه ركيك
مه ده به سه رماندا له تواناماندا نه بيته ، تووشى به لاو ناخوشيه كمان مه كه تواناو
هيژو هه ناومان لى بيريته، گونا هه كانمان بسره وه و چاوپوشى بكه له هه له و
تاوانه كانمان و داي پۆشه، (داواكارين) به زه بيته بيته وه پياماندا ، ره حمان پى بكه ،
هه ر تو پشته و په ناو ياريدده رى ئيمه يت، جا بۆيه داوا ده كه ين سه رمان بخه يت
به سه ر قه ومى كافرو خوانه ناساندا ، (ئا به و شيوه يه په روه ردگارى مه زن فيرى نزاى
ريك و پيكمان ده كات، ئوميدده ليثمان وه ربگريته...) كاتيک ئايه تى (284) دابه زيوو
هاوه لاني پيغه مبه ر سه غله ت بوون و چوون بو خزمه تى.. ئه ويش فه رموو يه تى: بلين
گوپرايه ل و ملكه چين.. ئينجا خواى گه وره ئايه تى (285 ، 286) ي دابه زانده بو
دلدا نه وه يان).